



Motto: Na błędach człowiek uczy się rozumu.

Hezjod

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Prof. Tomasz GOMOLISZEWSKI (1910-1988)



Profesor Tomasz GOMOLISZEWSKI urodził się 27 grudnia 1910 roku w Zagórzku koło Częstochowy w rodzinie nauczycielskiej.

Po ukończeniu Szkoły Powszechnej uczęszczał do Gimnazjum Przyrodniczo-Matematycznego im. Stanisława STASZICA w Sosnowcu, które ukończył z oceną bardzo dobrą w roku 1931.

Po odbyciu rocznej służby wojskowej w Szkole Podchorążych Piechoty w Zambrowie w roku 1932, rozpoczął studia wyższe na Wydziale Geodezyjnym Politechniki Warszawskiej, które ukończył 28 czerwca 1938 r. uzyskując stopień inżyniera geodety.

Pracę zawodową, głównie w dziedzinie urządzeń rolnych, rozpoczął w roku 1936 będąc jeszcze studentem i kontynuował ją do wybuchu wojny 1 września 1939 r. W kampanii wrześniowej uczestniczył w stopniu podporucznika. Szczęśliwie udało mu się uciec przed niewolą niemiecką i wywiezieniem przez Rosjan do obozów zagłady na wschodzie.

W listopadzie 1940 r. podejmuje przerwana przez wybuch wojny pracę zawodową jako pracownik Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Krakowie na terenie byłego powiatu nowosądeckiego i kontynuuje je po wyzwoleniu do 28 lutego 1947 r.

Od 1 marca 1947 roku rozpoczyna pracę naukowo dydaktyczną w Katedrze Geodezji i Miernictwa Górniczego na Wydziale Geologiczno-Mierniczym Akademii Górniczej w Krakowie na stanowisku st. asystenta. W roku 1950 awansuje na stanowisko adiunkta zaś w roku 1954 zostaje zastępcą profesora.

Realizując działalność dydaktyczną prowadzi zajęcia dydaktyczne z geodezji, astronomii, kartografii i instrumentoznawstwa geodezyjnego na Wydziale macierzystym tj. Geodezji Górniczej oraz z geodezji na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym AGH.

Centralna Komisja Kwalifikacyjna dla Pracowników Nauki działająca przy Prezisie Rady Ministrów w roku 1955 przyznała mu tytuł i stanowisko docenta.

W czerwcu 1961 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych na

Wydziale Geodezji Górniczej na podstawie zrealizowanej i obronionej pracy doktorskiej nt. „Trygonometryczna metoda pomiaru szczegółów leżących na pionowej płaszczyźnie”.

Tytuł profesora nadzwyczajnego Rada Państwa nadała mu 30.09.1965 r. Profesor Tomasz GOMOLISZEWSKI był wybitnym specjalistą w dziedzinie instrumentoznawstwa geodezyjnego oraz geodezji inżyniersko-przemysłowej.

W dorobku jego można wyróżnić ponad 20 publikacji, 4 opracowania nie publikowane, wygłosił 4 referaty i 6 odczytów na konferencjach krajowych i międzynarodowych, jest współautorem 2 patentów i 3 wniosków racjonalizatorskich. Powyższe opracowania dotyczą głównie dziedziny instrumentoznawstwa geodezyjnego oraz geodezji inżyniersko-przemysłowej.

Jego istotnym wkładem naukowym są bardzo liczne niezwykle dociekliwe recenzje prac naukowych, książek i skryptów oraz opinie o dorobku naukowym prac doktorskich i habilitacyjnych, obejmujące nieomal całością wiedzy geodezyjnej

Profesor Tomasz Gomoliszewski na Wydziale Geodezji Górniczej AGH pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji: Kierował Studium Zaocznym w latach 1962-1966, był prodziekanem ds. dydaktyki w latach 1966-1969 oraz przez kilkanaście lat opiekunem kół naukowych studentów. Był przez 5 kadencji członkiem Komitetu Geodezji PAN oraz bardzo długo członkiem Komisji Górniczo-Geodezyjnej Oddziału SGP w Krakowie.

W uznaniu wybitnych osiągnięć w pracy, naukowej, zawodowej i społecznej prof. T. Gomoliszewski został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. W roku 1975 otrzymał Złotą Odznakę „Za Zasługi w Dziedzinie Geodezji i Kartografii”, Złotą Odznakę „Za Zasługi dla Ziemi Krakowskiej”. Otrzymał wiele nagród - w tym m.in. Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki - za osiągnięcia naukowe. Indywidualną nagrodę stopnia pierwszego tegoż Ministra - za osiągnięcia w dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej oraz liczne nagrody Rektora AGH za wysoko ocenianą działalność naukową i dydaktyczną.

Profesor Tomasz GOMOLISZEWSKI zmarł 21 czerwca 1988 r. Pochowany został w grobowcu rodzinnym na cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Na miejsce wiecznego spoczynku odprowadziło go wielu przyjaciół, kolegów, wychowanków i studentów Akademii Górniczo — Hutniczej.

Stanisław Pachuta

Literatura:

Prof. zw. dr hab. inż. Józef Wędzony, doc. dr inż. Krzysztof Novak—Tomasz Ziemowit Gomoliszewski- profesor AGH. Zeszyty Naukowe AGH. Kraków 1989 r

PIĘKNE JUBILEUSZE

90 - lecia urodzin i 65 - lecia pracy zawodowej
Prof. zw. dr h.c. MICHAŁA ODLANICKIEGO POCZOBUTTA
 Członka Honorowego SGP



Szanowni i Drodzy czytelnicy Wiadomości SGP, chciałem Was powiadomić, że w dniu 31 marca 2000 r. obchodziliśmy wspólną, piękną i miłą uroczystość. W dniu tym właśnie w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, był to dzień szczególny. Był to dzień o którym pamiętać powinni wszyscy polscy geodeci, a przede wszystkim my absolwenci AGH. W dniu tym obchodziliśmy uroczystości 90 - te urodziny Nestora geodezji polskiej naszego wspaniałego uczonego i profesora, cieszącego się wielkim szacunkiem i uznaniem Profesora MICHAŁA ODLANICKIEGO-POCZOBUTTA, członka rzeczywistego Polskiej Akademii Nauk, Doktora honoris causa.

W uroczystościach tych brało udział chyba z trzysta osób z całej Polski, byli przedstawiciele wszystkich wyższych uczelni, Polskiej Akademii Nauk, Akademii Inżynierskiej w Polsce, Główny Geodeta Kraju i przedstawiciele przedsiębiorstw geodezyjnych na i oczywiście najbliższa Rodzina Pana Profesora. Wśród zaproszonych gości byli nam szczególnie znani: p. Profesor Anna Łoś, Jasiu Kasowicz, Władziu Żurawel i piszący te słowa Stasio Pachuta (absolwenci AGH z 1950 r.) A jak było to postaram się krótko opisać.

Zaczęło się wszystko od wprowadzenia sztandaru AGH do Auli w Gmachu głównym AGH gdzie byli wszyscy zebrani oczywiście z dostojnym Jubilatem na czele. Chór Akademii - dziewczęta w strojach krakowskich a chłopcy w uniformach górniczych, - odśpiewał Gaude Mater Polonia. W Prezydium uroczystości zasiadli Rektor, Prorektorzy oraz Rada Wydziału Geodezji Górniczej i Ochrony Środowiska AGH. Uroczystość otworzył Dziekan Wydziału prof. Józef Beluch. Wystąpił następnie Rektor AGH prof. Ryszard Tadeusiewicz, który wręczył Drogiemu nam Jubilatowi Akt nadania przez Senat Uczelni, tytułu honorowego „Zasłużony dla AGH” wraz z nagrodą pieniężną w kopercie.

Następnie zabrał głos prof. Bogdan Ney, który w swym wystąpieniu przedstawił szczegółowy życiorys Dostojnego Jubilata oraz bogaty dorobek naukowy i zawodowy. Od tego momentu nastąpiły wystąpienia gości, którzy składali Jubilatowi serdeczne gratulacje i życzenia, piękne wiązanki kwiatów oraz cenne dary. Było tego naprawdę mnóstwo.

Przed zakończeniem uroczystości poproszono o zabranie głosu Jubilata, który we wspaniałym wystąpieniu serdecznie podziękował wszystkim za udział w tej niezwykle podniosłej uroczystości i zaprosił na spotkanie towarzyskie, które odbyło się w Domu Socjalnym AGH.

Uroczyste spotkanie zakończył ten sam chór AGH odśpiewaniem „Gaudeamus Igitur”.

Ja również wystąpiłem w imieniu FSNT NOT, Muzeum Techniki i Akademii Inżynierskiej w Polsce składając na ręce Jubilata list gratulacyjny w którym m. i. powiedziałem:

Czcigodny i Kochany Panie Profesorze !

Proszę przyjąć moje serdeczne gratulacje z okazji pięknego Jubileuszu 90- tej rocznicy urodzin, która przypada właśnie dziś. Gratulacje te składam w imieniu 120 osobowego Gremium Naukowo-Technicznego ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji AKADEMII INŻYNIERSKIEJ W POLSCE oraz absolwentów AGH specjalności geodezyjnej z roku 1950, których zawsze i dziś również, co szczególnie z wdzięcznością podkreślam, traktowałeś i traktujesz ojcowską opieką.

Z geodezją związał się Pan ponad 65 lat temu, a ja osobiście skorzystałem z Pańskich umiejętności w latach 40-tych w Szkole Górniczo - Hutniczo - Mierniczej na Krzemionkach w Krakowie a następnie od roku 1946 jako student Wydziałów Politechnicznych AGH.

Niezmiernie cennym polem działania była Pańska praca naukowa i dydaktyczna. Wykształcił Pan Profesorze kilka pokoleń polskich Geodetów. Pod Pana kierownictwem powstało wiele prac habilitacyjnych, doktorskich i kilkanaście magisterskich. Posiada Pan bogaty i znaczący dorobek naukowy opublikowany w szacownych wydawnictwach krajowych i zagranicznych. Pańska praca nad podręcznikami i skryptami, świadczyła o głębokiej potrzebie zaszczepienia wśród studentów rzetelnej wiedzy.

Należy także podkreślić bliską współpracę z wieloma ośrodkami naukowymi i zawodowymi w Polsce oraz za granicą. Wymienię tu tylko moją uczelnię. Wojskową Akademię Techniczną, która wielokrotnie korzystała z Pańskiej życzliwości.

Chciałbym zwrócić uwagę na fakt, że problematyka naukowo - badawcza jaką się Pan zajmował, jest istotna szczególnie dziś - w okresie reform wdrażanych w Polsce, zarządzanie obszarów wiejskich, obszarów stref przejściowych między miastem a wsią czy też koncepcji szacowania i zarządzania nieruchomościami służyła i obecnie służy nierzadko celom praktycznym a praktyka je weryfikuje.

Điękując Panu za przesłaną i teraźniejszą obecność także w humanistycznym środowisku naukowym Krakowa i Warszawy, życzę przede wszystkim dużo dużo zdrowia, życzę dalszych sukcesów naukowych, wiele szczęścia i codziennej radości. Pozostaję z wyrazami należnego szacunku i poważania!

Michał Odlanicki Poczubutta urodził się 31 marca 1910 w Poczubuttach na Ziemi Grodzieńskiej. Wykształcenie średnie pobierał najpierw w gimnazjum klasycznym ojców Jezuitów w Wilnie, a następnie od klasy szóstej w gimnazjum humanistycznym im. Adama Mickiewicza w Grodnie. Studia wyższe realizował na Wydziale geodezyjnym Politechniki Warszawskiej w latach 1929- 1934. Był słuchaczem m. i. wybitnych nauczycieli profesorów: Edwarda Warchałowskiego. Felicjana Kępińskiego, Bronisława Piątkiewicza i Brunona Piaseckiego Pracę dyplomową na temat rozszerzalności termicznej drutów Jaederina i ich zastosowań do pomiarów baz, wykonał pod kierunkiem profesorów E. Warchałowskiego i A. Kwiatkowskiego. Po ukończeniu studiów z wynikiem bardzo dobrym, inż. Michał Odlanicki Poczubutta podejmuje pierwszą pracę zawodową prowadząc pomiary i skalenia gruntów na terenie ówczesnego województwa białostockiego. Następnie odbywa służbę wojskową w latach 1934-1935 we Włodzimierzu Wołyńskim. Szkołę podchorążych kończy jako prymus. Fakt ten został potwierdzony, wręczeniem mu dwóch honorowych szabli - szkolnej i bateryjnej.

Po ukończeniu Szkoły Podchorążych przenosi się do Krakowa, z którym związał swe losy na stałe, zawierając w roku 1938 niezwykle udany związek małżeński z p. Ursulą Odrowąż-Pieniążek. Państwo Odlanicki przeżyli w małżeństwie ponad 60 lat. W styczniu 1999 r. Śp. Pani Urszula opuściła na zawsze swych najbliższych i została pochowana na cmentarzu rakowickim, odprowadzona na miejsce wiecznego spoczynku przez kochającą rodzinę i liczne grono przyjaciół.

W Krakowie pracę zawodową rozpoczął w roku 1935 w Urzędzie Wojewódzkim a następnie w Biurze Regionalnego Planu Zabudowania Okręgu Krakowskiego. Tu po raz pierwszy zetknął się z problemami planowania przestrzennego. Swoje doświadczenia z tej dziedziny zawarł w swej pierwszej publikacji w 1939 r. „Skalenia rolne jako realizacja programowego zagospodarowania obszaru. W tym czasie brał aktywny udział w współtworzeniu krakowskiego oddziału Związku Inżynierów Geodetów. Tu także otrzymuje tytuł mierzniwego przysięgłego.

W roku 1939 brał udział w kampanii wrześniowej w szóstym pułku artylerii lekkiej Armii Kraków. Po kapitulacji przez miesiąc przebywał w obozie jenieckim w Bochni. Po zwolnieniu z obozu jeńców powrócił do Krakowa, gdzie otworzył własne biuro pomiarowe wykonując prace na terenie miasta i okolic. W czasie okupacji prowadził wykłady z geodezji w Szkole Górniczo-Hutniczo-Mierniczej na Krzemionkach w Krakowie.

Po zakończeniu wojny już w roku 1945 profesor. M. Odlanicki Poczubutta organizował Wydział Zabudowy Osiedli w Ministerstwie Rolnictwa oraz Regionalną Dyrekcję Planowania Przestrzennego, będąc najpierw jej wicedyrektorem a w latach 1948-1949 dyrektorem. Równolegle w tym czasie współorganizował szkolnictwo wyższe w Krakowie. Na wiosnę 1945 roku zostaje adiunktem w Katedrze Geodezji Politechniki Śląskiej mieszczącej się czasowo w Krakowie. Od listopada 1945 roku - do września 1951 r. był organizatorem a następnie kierownikiem Katedry Urządzeń Rolnych Oddziału Geodezyjnego - Wydziału Inżynierii Akademii Górniczej. Bezpośrednio po tym był współorganizatorem Wydziału Geodezji Górniczo-Hutniczej. Przez wiele lat był jego prodziekanem, dziekanem a równocześnie kierownikiem Katedry Geodezji. W latach 1954-56 pełnił zaszczytną funkcję prorektora uczelni. W roku 1951 uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego.

W latach 1951 -1952 współtworzył Komitet Geodezji w Polskiej Akademii Nauk. będąc jego wiceprzewodniczącym, a potem dwukrotnie przewodniczącym w latach 1953-72 i 1985-1990. W latach 1951-52 był przewodniczącym Oddziału Krakowskiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Profesor Michał Odlanicki-Poczubutta był również aktywnym działaczem na arenie międzynarodowej. Już od pierwszych lat 50-tych działał przez prawie 30 lat w Międzynarodowej Asocjacji Geodezji oraz Międzynarodowej Federacji Geodetów /FIG/.

W roku 1959 był przewodniczącym komitetu organizacyjnego pierwszego międzynarodowego sympozjum „obliczeń geodezyjnych” zorganizowanego w AGH, które zgromadziło w Polsce wielu uczonych - geodetów z całego świata. W roku 1960 otrzymał tytuł profesora zwyczajnego.

W działalności organizacyjnej należy szczególnie podkreślić, kierowanie przez niego przez ponad 10 lat Instytutem Geodezji a następnie Instytutem Geodezji Górniczej i Przemysłowej AGH. Przez ponad 20 lat prowadził uczelnię Komisję Wydawniczą i redakcję Zeszytów Naukowych AGH. Przez 15 lat profesor był przewodniczącym Rady Naukowej resortowego Instytutu Geodezji i Kartografii w Warszawie. Dwukrotnie w latach 1961-1962 i 1967-1969 był przewodniczącym krakowskiego oddziału Towarzystwa Urbanistów Polskich a w latach 1976-1979 był członkiem Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów RP ds. Kadr Naukowych. W roku 1998 Senat Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie nadał Mu tytuł doktora honoris causa.

Do bogatego dorobku naukowego Profesora należy zaliczyć m.in. badania w zakresie planowania przestrzennego z uwzględnieniem szczególnej roli materiału geodezyjno-kartograficznego oraz ochrony środowiska. Jego zasługą jest opracowanie w roku 1972 Koncepcji Karpackiego Parku Krajobrazowego a w roku 1973 opracowanie Zgadnień geodezyjnych w planowaniu przestrzennym i ochronie środowiska z uwzględnieniem problematyki Regionu Nowosądeckiego.

W latach 70-tych Profesor pracował nad stworzeniem systemu informatycznego TEREN oraz koncepcją budowy tego systemu. Innym kierunkiem prac badawczych Profesora była automatyzacja procesów sporządzania przestrzennych modeli terenu na podstawie map warstwicznych zakończona uzyskaniem 4 patentów, wdrożonych w Zarządzie Topograficznym Sztabu Gen. WP oraz Miejskie Biuro Projektów w Krakowie, jak również opracowanie metodyki zakładania sieci geodezyjnych na obszarze miast. Kolejnym

obszarem zainteresowań Profesora była szeroko pojęta historia geodezji i kartografii. Jest autorem wielu wartościowych pozycji z tej dziedziny. Najważniejszą z nich jest jeden z rozdziałów w wydawnictwie Historii Nauki Polskiej dotyczący dziejów geodezji i kartografii w latach 1863-1918. Zespół pod jego kierownictwem wydał katalog dawnych map wielkoskalowych Krakowa

Dorobek piśmienniczy Jubilata wyraża się liczbą niemal 300 pozycji opublikowanych, których jest autorem względnie współautorem. Znaczna część tych pozycji była ogłoszona w językach kongresowych na łamach wydawnictw o szerokim obiegu międzynarodowym. Wyrazem powszechnego uznania dorobku naukowego i pozycji w środowisku naukowym Profesora są tytuły członka rzeczywistego Polskiej Akademii Nauk i członka czynnego Polskiej Akademii Umiejętności.

Na zakończenie krótkiej charakterystyki naukowej i zawodowej Jubilata należy podkreślić Jego działalność społeczną. Przez wiele lat Profesor Michał Odlanicki Poczuł się być radnym miasta Krakowa i przewodniczył Komisji Oświaty i Kultury. Od niepamiętnych lat działa w Towarzystwie Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej. Od prawie 20-stu lat przewodniczy Oddziałowi Krakowskiemu tego Towarzystwa. W roku 1980 przeszedł na zasłużoną emeryturę, nie tracąc jednak kontaktu z Uczelnią oraz licznymi Kolegami i Przyjaciółmi. Od chwili przejścia na emeryturę jest aktywnym członkiem Konwentu Seniorów Akademii Górniczo - Hutniczej.

Warszawa, dnia 10 kwietnia 2000 r.

Stanisław PACHUTA

Literatura:

Wydawnictwo Jubileuszowe, wydane przez AGH i Komitet Geodezji PAN- Kraków- 30-03.2000 r

OPINIOWANIE AKTÓW PRAWNYCH

Warszawa, 2000-06-02

Pan
Piotr STACHAŃCZYK
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Warszawa

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich przekazuje uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości opłat za czynności związane z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu oraz związane z prowadzeniem krajowego systemu informacji o terenie, za udzielanie informacji, a także za wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego.

UWAGI OGÓLNE:

1. W nawiązaniu do naszej opinii do poprzedniej wersji projektu rozporządzenia, ponownie zwracamy uwagę na zbyt wysoki poziom cen za czynności związane z prowadzeniem zasobu. Taki sposób postępowania prowadzi do pogorszenia na rynku prac geodezyjnych. Należy zastanowić się jak te wysokie opłaty za prowadzenie zasobu współgrają z projektem rozporządzenia w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych gdzie w § 10 wykonawcę prac obciąża się ponownie kosztami związanymi z prowadzeniem zasobu.
2. Może należałoby w uzasadnieniu do rozporządzenia napisać, że dotyczy to także gmin, jeżeli zasób zostałby powierzony tym gminom do prowadzenia.
3. Anulować poprzedni przepis (o ile już nie został anulowany).

UWAGI SZCZEGÓŁOWE:

4. Załącznik nr 1 cz. I tabela 1 lp. 3-cena 156 zł a 1 p. 6-cena 168 zł. Różnica niczym nie uzasadniona.
5. Tabela II poz. 1 i 2. Wątpliwości budzi zbyt duża różnica cen z 20 zł do 60 zł.
6. Dopisać uwagę że w przypadku aktualizacji mapy zasadniczej nie pobiera się dodatkowych opłat za inwentaryzację uzbrojenia (obecnie jest to praktykowane).
7. Tabela III poz. 8 i 9 wyjaśnienia dotyczące tych pozycji niejasne.

Jak należy postąpić jeżeli biegły nie chce z zasobu żadnych materiałów. W poz. 8 napisać jasno, że wpłata ta jest tylko za przekazanie wyciągu z operatu do zasobu i skreślić w uwagach niepotrzebną treść. Zamienić kolejność 9 i 8. Ceny w poz. 8 i 9 zdecydowanie za wysokie proponujemy ceny 10 zł i 30 zł chyba że zaproponowane ryczałty obejmują (tak jak i w innych pozycjach) kopie map i innych dokumentów. Reasumując tabela III powinna być tak przeredagowana aby do każdego rodzaju opracowania tam wymienionego stosowane były jednakowe zasady udostępniania materiałów z zasobu.

Warszawa, 2000-07-13

Pan
Piotr STACHAŃCZYK
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Warszawa

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich przekazuje uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie ewidencji gruntów i budynków.

UWAGI OGÓLNE:

1. Rozporządzenie zawiera zbyt wiele szczegółowych zasad technicznych, relacji, wzorów, itp. Należy rozważyć przeniesienie większej części tych zasad do instrukcji technicznej.
2. Konstrukcja przepisu wydaje się nieprawidłowa. Należy uwzględnić fakt że ewidencja gruntów jest już założona. Zdaniem SGP powinno się przyjąć następujący układ przepisów:
a/ prowadzenie istniejącego zbioru do czasu zinformalizowania,
b/ modernizacja,
c/ prowadzenie w systemie informatycznym.
3. Ujednolicić określenia kto prowadzi ewidencję „organ” czy „starosta”.
4. Naszym zdaniem niepotrzebnie podawane są terminy, powstaje pytanie, co się stanie jeżeli terminy nie będą dotrzymane.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE:

1. § 15 ust. 1 pkt. 6-sprecyzować o jakie umowy chodzi (forma zawarcia umowy).
2. § 20 - rozważyć czy potrzebna jest taka ogromna liczba grup i podgrup. Potrzebne są zmiany redakcyjne: „podział właścicieli” na grupy rejestrowe, „występuje w zbiegu”.
3. § 33 ust 4 - nie w tym miejscu takie stwierdzenie.
4. Tytuł rozdziału 3 i inne - nieznane dotychczas określenie „raporty” zastąpić „inne materiały”.
5. § 43 - „pomocnicze raporty” - jak wyżej.

Warszawa, 2000-07-14

Pan
Piotr STACHAŃCZYK
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Warszawa

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich zgłasza następującą uwagę do projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym:

-projekt jest zbyt rozbudowany (biurokracja), należy rozważyć możliwość jego uproszczenia

Nie zgłaszamy uwag do projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie sposobu klasyfikowania, kwalifikowania i porządkowania materiałów wyłączonych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Warszawa, 2000-07-08

Pani
Grażyna SKOŁBANIA
Dyrektor Departamentu
do Spraw Państwowego Zasobu
Geodezyjnego i Kartograficznego
Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii
Warszawa

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich przekazuje uwagi do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu, trybu i zakresu przeprowadzania kontroli urzędów, instytucji publicznych i przedsiębiorców w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących geodezji i kartografii, przez organy służby geodezyjnej i kartograficznej.

1. Podział kto, kogo i w jakim zakresie kontroluje jest nieczytelny i niewłaściwie zredagowany. Np. kogo będzie kontrolował geodeta gminny, czy przedsiębiorstwa? Dotyczy to także marszałka województwa.

Należy przypisać konkretne zadania kontrolne poszczególnym organom służby geodezyjnej i kartograficznej zgodnie z ich kompetencjami wynikającymi z ustawy.

2. W § 2 ust. 2 dodać pkt. 16 a, dotyczący obowiązku kontroli składowania i prowadzenia zbioru wyciągów z operatów szacunkowych.

3. W § 3 ust.1 pkt. 2, należy zastanowić się czy nie wykreślić zadania ujęte w § 2 ust. 2 pkt. 4b, 19 i 27 gdyż geodeta wojewódzki powinien być w tym zakresie kontrolowany. Wynika to z art.78 ustawy o samorządzie województwa.

4. W § 6 pkt. 2 i 3 wykreślić. Jest to ogromna niepotrzebna biurokracja.

5. W załączniku pkt. 6, wykreślić wyraz „dokonania” i wpisać „sporządzania” -

6. W załączniku pkt. pkt. 23 i 24 wpisać po punkcie 14.

Warszawa, 2000-07-08

Pani
Grażyna SKOŁBANIA
Dyrektor Departamentu
Do Spraw Państwowego Zasobu
Geodezyjnego i Kartograficznego
Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii
Warszawa

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich przekazuje uwagi do projektu rozporządzenia ministra właściwego do spraw architektury i budownictwa w sprawie szczegółowych zasad i trybu zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywania materiałów i informacji powstałych w wyniku tych prac do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a także rodzaje prac nie podlegających zgłaszaniu i materiałów nie podlegających przekazywaniu oraz rejestrowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych systemu informacji o terenie oraz ogólnych warunków umów o udostępnienie tych baz.

UWAGI OGÓLNE:

1. Rozporządzenie zawiera wiele wad i usterek i powinno być przededagowane.
2. Nie można w projekcie rozporządzenia nakładać obowiązków finansowych na wykonawcę pracy (§10). To mogłaby zrobić wyłącznie ustawa. SGP jest przeciwnie dalszemu podwyższaniu cen za usługi ośrodka. Ośrodek aby sprzedawać materiały i informacje i pobierać za to pieniądze, sam powinien aktualizować zasób.
3. W całym projekcie zawarta jest zasada nierównoprawności stron: ośrodek-wykonawca, z niekorzyścią dla wykonawcy. Przyjęto zasadę że wykonawca jest dla ośrodka a powinno być odwrotnie.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE:

1. W § 1 pkt. 2 wymienia się między innymi „ośrodki grodzkie” powołując się na art. 40 ust. 2 ustawy, który nie wymienia ośrodków grodzkich (czy są ośrodki ziemskie).
2. W § 1 pkt. 7 - wykreślić pojęcie „okres przejściowy”. Ośrodki działają już bardzo długo i takiego bliżej nieokreślonego okresu, który zwalnia ośrodki od poprawnego działania nie należy zapisywać.
3. W § 4 ust. 1 wykreślić termin 3 dni Jest to naszym zdaniem niedopuszczalne aby na przyjęcie zgłoszenia czekać 3 dni.
4. W § 4 ust. 2 przededagować: „W przypadkach szczególnych, przy udostępnianiu znacznej ilości materiałów termin może być przedłużony o czas uzgodniony z wykonawcą nie dłuższy niż 7 dni.
5. Wykreślić w § 4 - ust. 5.
6. Przededagować cały § 7 dotyczący kontroli. Wyeliminować takie określenia jak np „produkty” i „półprodukty”, wpisać „prace geodezyjne”, § ten powinien dotyczyć kontroli w ogóle a nie tylko końcowej kontroli.
7. W § 8 wykreślić pkt. 2 (biurokracja).
8. W § 9 wyraz „eksplozji” zastąpić wyrazem „ekspozycji”.
9. W §10 nie wykonawca ma dokonywać aktualizacji a ma to zrobić ośrodek, wykonywanie aktualizacji na koszt wykonawcy jest niedopuszczalne.
10. Wykreślić w § 11 - pkt. 7.
11. Zapis § 13 przededagować. Obecny zapis sugeruje że ośrodek jest tylko od pobierania opłat, a nie ponosi żadnej odpowiedzialności, mimo kontroli, przyjęcia itp.
12. W § 14 dopisać - prace związane z wytyczaniem obiektów budowlanych.
13. W § 14 ust. 2 - skreślić „obiektów topograficznych”.
14. W zał. nr. 1 w dz. 1 pkt. 6 skreślić „Nr. księgi robót wykonawcy”, zwracamy uwagę że nie ma robót, nie ma obowiązku prowadzenia takiej księgi.
15. W zał. 1 dz. 1 pkt. 1 zmienić zapis z „prowadzących działalność” na „prowadzących prace”.
16. W pkt. VI zał. 1 pkt. 1 data, pkt. 2 (a nie 3) podpis.
17. Załączniki powinny być znacznie skrócone i uproszczone tak aby zmieściło się na 1 stronie a wykaz materiałów na 2 stronie.

Nagrody Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

Wzorem lat poprzednich, w roku 2000 przyznane będą nagrody Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji za prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne i publikacje w dziedzinach: architektura, budownictwo, geodezja i kartografia, urbanistyka.

Poniżej drukujemy „Informację w sprawie przedmiotu nagród Ministra SWiA ...”

Wnioski można składać osobiście w Departamencie Architektury, Budownictwa, Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, ul. Wspólna 4 pok. 4088 tel.: 661-81-89, 661-83-17 lub przesyłać pocztą pod adresem: Departament Architektury, Budownictwa, Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, 02-514 Warszawa, ul. Batorego 5, w terminie do 31 października 2000 r.

INFORMACJA W SPRAWIE PRZEDMIOTU NAGRÓD MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI ZA PRACE DYPLOMOWE, DOKTORSKIE, HABILITACYJNE I PUBLIKACJE W ZAKRESIE BUDOWNICTWA ORAZ GEODEZJI I KARTOGRAFII.

Do nagród mogą być zgłaszane wyróżniające się:
- prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne - obronione w okresie:
29.10.1999 r. - 31.10.2000 r.

- publikacje - w postaci druków zwartych - które ukazały się w okresie:
29.10.1999 r. - 31.10. 2000 r.
w zakresie:

- architektury i budownictwa,
- geodezji i kartografii,
- urbanistyki.

ZASADY ZGŁASZANIA ORAZ KRYTERIA OCENY WNIOSKÓW

PRACE DYPLOMOWE:

Wnioskowane do nagród prace powinny być wylaniane przez Rady Wydziałów. Przy przesyłaniu pracy wnioskowanej do nagrody Ministra wymagane jest dołączenie opinii recenzentów.

Wniosek powinien zawierać:

- temat pracy,
- rok akademicki, w którym pracę wykonano,
- datę obrony,
- imię i nazwisko autora pracy,
- uzyskany tytuł zawodowy,
- dokładny adres zamieszkania /wraz z kodem pocztowym/,
- imię i nazwisko promotora pracy
- rysunek ofertowy /dot. prac projektowych/ dający podstawowe informacje o rzucie i przekrojach oraz wskaźniki materiałowe /dane z rysunku będą ewentualnie wykorzystane w publikacji o nagrodach/.

Prosimy o wskazanie (do wykorzystania w publikacji), który rysunek lub plansza jest najbardziej reprezentatywna dla zgłoszonej pracy.

Kryteria oceny:

- stopień trudności teoretycznego rozwiązania problemu i umiejętność posługiwania się teorią, trafność koncepcji rozwiązania, zgodność wyboru tematu z kierunkami rozwoju nauki i techniki,
- stopień trudności praktycznego rozwiązania zagadnienia oraz umiejętność opanowania tych trudności,
- stopień nowoczesności i oryginalności zastosowanych rozwiązań,
- stopień możliwości praktycznego wykorzystania pracy z uwzględnieniem czynników technicznych, ekonomicznych, przewidywanej efektywności w wyniku zas-

tosowania oraz stopień gotowości pracy do zastosowania, - poprawność pracy pod względem logicznego układu treści, stylu, prawidłowości języka oraz jej kompletność i szata graficzna.

PRACE DOKTORSKIE I HABILITACYJNE:

Wnioski mogą być składane przez jednostki uprawnione do nadawania stopni naukowych jak również przez instytucje zatrudniające autorów lub wykorzystujące ich prace w swojej działalności.

Wniosek powinien zawierać:

- temat pracy,
- imię, nazwisko, dokładny adres zamieszkania autora, a w przypadku rozpraw doktorskich, promotora,
- miejsce pracy autora,
- opinię jednostki zatrudniającej lub wnioskującej,
- recenzję pracy,
- uchwałę Rady Wydziału lub Rady Naukowej o nadaniu stopnia naukowego, a w przypadku rozpraw habilitacyjnych również informację o zatwierdzeniu stopnia naukowego,

Prosimy również o wskazanie (do wykorzystania w publikacji), który rysunek jest najbardziej reprezentatywny dla zgłoszonej pracy.

Kryteria oceny:

- oryginalność i aktualność tematu,
- jasność ujęcia,
- konkretność wyników,
- przydatność do praktyki,
- efekty gospodarcze

Organizator zastrzega sobie prawo rozstrzygnięcia konkursu za okres dwóch lat, w przypadku zbyt małej liczby wniosków zgłoszonych w danym roku.

PUBLIKACJE:

Nie przewiduje się przyznawania nagród za artykuły

naukowe i techniczne oraz podręczniki akademickie.

Wniosek powinien zawierać:

- tytuł publikacji i dane autora/ów/, a w przypadku nagrody zespołowej propozycję procentowego udziału poszczególnych członków zespołu w nagrodzie,
- imię i nazwisko oraz inne dane redaktora naukowego,
- nazwę instytucji wydawniczej oraz rok wydania,
- umotywowanie wniosku, opinie.

Kryteria oceny:

- wniesienie istotnego wkładu do nauki bądź twórczych elementów do rozwoju techniki, przyczynienie się w sposób sprawdzalny do wdrożenia i upowszechnienia nowych osiągnięć,
- oryginalna prezentacja polskiej myśli technicznej za granicą, poprzez tłumaczenie na języki obce.

NAGRODY SPECJALNE DLA WYDAWCÓW

Od roku 1993 przyznawane są również **NAGRODY SPECJALNE DLA WYDAWCÓW**, za promocję książki technicznej z dziedziny budownictwa, architektury, geodezji i kartografii, urbanistyki. W konkursie mogą wziąć udział wszystkie oficyny wydawnicze, niezależnie od ich statusu prawnowłasnościowego (prywatne spółdzielcze, instytutowe, uczelniane i inne).

Kryteria oceny:

- użyteczność i aktualność tematyczna,
- poziom edytorski,
- inicjatywa i aktywność wydawnicza,
- wielkość nakładu i cena.

Wydawcy książek mogą uzyskać nagrodę niezależnie od tego, czy zgłoszona książka została nagrodzona w konkursie na najlepsze publikacje.

Prace wnioskowane do nagród zostaną zwrócone po rozstrzygnięciu konkursu.

ZEBRANIE ZARZĄDU GŁÓWNEGO SGP

W dniach 30.06-1.07.2000 r. odbyło się w Białowieży Zebranie Zarządu Głównego SGP. W Zebraniu wzięło udział około 70 osób w tym członkowie władz SGP oraz Koleżanki i Koledzy z Oddziału Białostockiego.

29.06 br. wieczorem po przyjeździe uczestników, odbyła się uroczysta kolacja.

W dniu 30.06. o godz. 10.00 Prezes Oddziału SGP w Białymstoku kol. Czesław Lech powitał serdecznie uczestników zebrania, poczem przekazał dalsze prowadzenie Zebrania Prezesowi SGP kol. Kazimierzowi Czarneckiemu.

Prezes SGP otworzył Zebranie a następnie poddał pod zatwierdzenie następujący porządek obrad:

1. Otwarcie zebrania.
2. Nadanie Godności „Zasłużony Senior SGP”.
3. Nadanie odznak Honorowych SGP.
4. Informacja o działalności Oddziału SGP w Białymstoku - kol. Czesław Lech
5. Białowiecki Park Narodowy - Dyrektor Parku dr. inż. Czesław Okołów
6. Mapa numeryczna Puszczy Białowiejskiej - kol. Segiusz Kiszkiel.
7. Przyjęcie protokołu nr 6/98/99/2000 z Zebrania Z. Gł. SGP z dnia 30.03.2000r.

8. Przerwa.
9. Dyskusja nad sprawozdaniem z działalności Prezydium Z. Gł. SGP za okres 30.03-30.06.-2000r.
10. Wyznaczenie terminu i hasła XXXIV Zjazdu Delegatów SGP.
11. Przyjęcie klucza wyborczego dotyczącego wyboru delegatów na XXXIV Zjazd Delegatów SGP.
12. Wybranie drugiego przedstawiciela SGP do Rady Krajowej FSNT-NOT.
13. Sprawy różne i wolne wnioski.
14. Zakończenie obrad.

Porządek obrad Zebrania został zatwierdzony jednogłośnie.

Zarząd Główny SGP nadał Godność „Zasłużony Senior SGP” następującym Kolegom:

- | | |
|----------------------------------|-----------------------|
| 1. Mieczysławowi Czabanowi | - Oddział białostocki |
| 2. Mieczysławowi Kulczakowiczowi | - " " |
| 3. Tadeuszowi Kuryłowiczowi | - " " |
| 4. Czesławowi Lechowi | - " " |
| 5. Tadeuszowi Łażnemu | - " " |
| 6. Łucjanowi Pawlikowi | - Oddział poznański |

Wyróżnionym dyplomy wręczył Prezes SGP w towarzystwie Sekretarza Generalnego i Prezesa Oddziału

SGP w Białymstoku.

Z kolei wręczone zostały Odznaki Honorowe SGP:

Złote Odznaki otrzymali:

1. Andrzej Gierasimowicz

2. Antoni Modzelewski

Srebrne Odznaki otrzymali:

1. Witold Bagiński

2. Bogdan Dąbrowski

3. Elżbieta Jastrzębska

4. Iwona Kosk

5. Andrzej Krzysztof Kosterka

6. Zuzanna Leszczyńska

7. Antoni Łapiński

8. Mirosława Olszewska.

Następnie wygłoszone zostały referaty wymienione w pkt 4, 5 i 6 porządku obrad. Były to wystąpienia bardzo ciekawe o działalności statutowej Oddziału SGP w Białymstoku, oraz prezentujące walory i problemy Białowieckiego Parku Narodowego. Również bardzo ciekawy był referat na temat prac geodezyjnych prowadzonych w BPN.

Po wystąpieniach i krótkiej dyskusji, Zarząd Główny jednogłośnie zatwierdził Protokół nr 6/98/99/2000r.

Po przerwie przystąpiono do dyskusji nad terminem i

hasłem Zjazdu Delegatów.

Jan Bury Prezes Oddziału SGP w Katowicach, organizator Zjazdu, zaproponował aby XXXIV Zjazd Delegatów odbył się w dniach 18-20 maja 2001 r.

Zarząd Główny przyjął zaproponowany termin.

Następnie głos zabrał kol. Bogdan Grzechnik Członek Prezydium Z. Gł. SGP. W wystąpieniu bardzo obszernie omówił sprawy związane z działalnością SGP oraz szeroko pojętą geodezją. Krytycznie odniósł się do dotychczasowej działalności SGP. Stwierdził że Stowarzyszenie ma małą siłę przebicia. Władze państwowe i geodezyjne nie w całości uznają zgłaszane opinie SGP dotyczące projektów aktów prawnych. W małym stopniu realizowane są uchwały imprez naukowo - technicznych organizowanych przez SGP. Organizacja nasza zbyt mało robi w kierunku poprawienia działalności ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej. Stowarzyszenie powinno zająć się energicznie sprawą nagminnie stosowanych cen dampingowych stosowanych przy przetargach publicznych. Konieczne jest zaostreżenie kryteriów przy egzaminach na uprawnienia zawodowe.

Sprawa zwiększenia aktywności SGP jest o tyle ważna, że zgodnie z Uchwałą Zjazdu Delegatów z Lublina, Stowarzyszenie chce przejąć funkcję samorządu zawodowego, co powinno znaleźć swój wyraz w tematyce którą powinniśmy się zająć.

Na zakończenie zaproponował powołanie zespołu do przygotowania materiałów na XXXIV Zjazd Delegatów. Zespół ten oceniłby dotychczasową działalność geodezyjną i kartograficzną poprzez opracowanie raportu o stanie geodezji, a także nakreślił kierunki działalności SGP na najbliższe lata.

Kol. Krzysztof Cisek zaproponował aby ustalenie hasła Zjazdu dokonać na jesiennym Zebraniu Z. Gł. SGP.

Kol. Ryszard Sławiński analizował powstałe napięcie na linii: wykonawstwo geodezyjne - administracja geodezyjna. Bardzo krytycznie odniósł się do bezparadonowych i niesłusznych działań niektórych organizacji a także poszczególnych osób będących członkami naszej organizacji, w celu zlikwidowania Wojewódzkich Biur Geodezji i Terenów Rolnych.

Kol. Tadeusz Kuryłowicz nawiązując do poprzednich wystąpień stwierdził że wiele pokoleń geodetów pracowało na obecną rangę SGP i nie można tego marnować w imię niewiadomych celów. Nie należy zmieniać tego co dobrze działa. Przypomniał, że samobiczowanie nie jest już modne. Kończąc wystąpienie wnioskował o zorganizowanie spotkania z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej celem przedyskutowania zagadnień związanych z sytuacją geodetów pracujących dla rolnictwa.

Na zakończenie dyskusji zdecydowano że hasło Zjazdu zostanie ustalone na jesiennym Zebraniu Z. Gł. SGP

Ustalono jednogłośnie że delegaci na Zjazd będą wybierani w proporcji 1 delegat na 60 członków SGP.

W związku z wejściem w życie nowego Statutu FSNT NOT, Stowarzyszenie nasze posiada dwóch przedstawicieli w Radzie Krajowej FSNT NOT (dotychczas był jeden - kol. Stanisław Cegielski). Zarząd Główny zdecydował, że drugim przedstawicielem SGP w Radzie Krajowej FSNT NOT będzie kol. Kazimierz Czarnecki.

W sprawach różnych i wolnych wnioskach kol. Włodzimierz Kuberka przedstawił tezy do opracowania dotyczącego nadawania uprawnień zawodowych z dziedziny geodezji i kartografii - zawodom pokrewnym. Zarząd Główny uznał, że uprawnienia geodezyjne mogą otrzymywać tylko osoby z wykształceniem geodezyjnym. Prawo w tym zakresie powinno być jednoznaczne.

Wieczorem miało miejsce ognisko w Starej Białowieży. Po przyjeździe na miejsce, powitał przybyłych autentyczny żubr. Złośliwi twierdzili, że jest on przywiązany do drzewa, nikt nie miał odwagi sprawdzić. Ognisko trwało do późnych godzin nocnych.

1.07. po śniadaniu uczestnicy Zebrania zwiedzili rezerwat żubrów, a następnie pojechali do Hajnówki gdzie zwiedzono piękną cerkiew (słynną z corocznych festiwali chórów cerkiewnych).

Komunikat Nr 2

Szanowni Członkowie oraz Sympatycy Polskiego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji! Panie i Panowie!

Serdecznie zapraszam do udziału w Jubileuszowym sympozjum PTFiT pod hasłem:

„Fotogrametria, Teledetekcja i G/S u progu Trzeciego Tysiąclecia”, które będzie miało miejsce w Małopolsce, w dniach 27-29 września (środa-piątek) roku 2000.

Sympozjum temu patronuje Polskie Towarzystwo Fotogrametrii i Teledetekcji, Sekcja Fotogrametrii i Teledetekcji Komitetu Geodezji PAN, oraz Komisja Geoinformatyki Polskiej Akademii Umiejętności (PAU) w Krakowie, a organizatorem jest Zakład Fotogrametrii i Informatyki Teledetekcyjnej AGH.

W ramach Sympozjum przewidujemy sesję poświęconą Jubileuszowi 70-lecia Polskiego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji, sesję tematyczną organizowaną przez Sekcję Fotogrametrii i Teledetekcji Komitetu Geodezji PAN, sesję poświęconą omówieniu tematyki i wniosków wynikających z Kongresu ISPRS, który będzie miał miejsce w lipcu 2000r. w Holandii, a także sesję poświęconą indywidualnym osiągnięciom naszych Koleżanek i Kolegów oraz polskich instytucji naukowych i produkcyjnych.

Szczęśliwym zbiegiem okoliczności uroczystości związane z jubileuszem 70-lecia utworzenia Polskiego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji wypadają w Roku Dwutysięcznym i zbiegają się z wielkimi obchodami Milenijnymi. Również lokalizacja naszego sympozjum w Krakowie i jego okolicach zbiega się z nominacją Krakowa jako jednej z Europejskich Stolic Kultury, co dodaje świetności też naszym obchodom. Chcąc wykorzystać zarówno wszystkie walory Krakowa, jak i zapewnić naszemu spotkaniu warunki do spokojnej dyskusji merytorycznej i oprawę do towarzyszących Sympozjum spotkań towarzyskich, zdecydowaliśmy się przyjąć następujący schemat organizacyjny:

Dzień 1, środa, 27 września 2000r.

Uroczystości Jubileuszowe PTFiT organizujemy w Auli zabytkowego gmachu Polskiej Akademii Umiejętności. Rejestracja uczestników od godz. 8⁰⁰. Otwarcie uroczystej sesji o godz. 10¹⁵. (PAU, Kraków, ul. Sławkowska 17, piechotą 10 minut od dworca PKP) Późnym popołudniem odjazd autokarami do Kalwarii Zebrzydowskiej, kolacja i nocleg w abytkowym klasztorze O.O. Bernardynów.

Dzień 2, czwartek, 28 września 2000r.

Okolicznościowa Msza święta poświęcona pamięci zmarłych Kolegów, a także w intencji spełnienia naszych branżowych i osobistych zamierzeń.

Obrady w ramach sesji tematycznych. Otwarcie wystawy posterów i opracowań z zakresu fotogrametrii, teledetekcji i GIS, która zlokalizowana będzie w krużgankach seminarium duchownego O.O. Bernardynów. Wspólne posiłki w refektarzu. Wieczorem spotkanie towarzyskie z kuflem przy ognisku w pobliskim nieczynnym kamieniołomie położonym wśród lasów rejonu Kalwarii.

Dzień 3, piątek, 29 września 2000r.

Obrady w ramach sesji tematycznych w Auli Seminarium Duchownego O.O. Bernardynów. Wspólny obiad. Obrady popołudniowe i zamknięcie Sympozjum, a po podwieczorku odjazd autokarami do Krakowa, lub pociągiem ze stacji Kalwaria Zebrzydowska.

Z okazji Jubileuszowego Sympozjum 70-lecia PTFiT organizujemy wystawę posterów i innych opracowań naukowo-technicznych, do nieodpłatnego udziału w której zapraszamy uczestników Sympozjum. Miejsce na poster będzie przygotowane dla każdego zgłoszonego referatu. Zapotrzebowanie na dodatkową niekomercyjną powierzchnię wystawową prosimy zgłaszać do końca czerwca br.

Przewidujemy również wystawę reklamowo-komercyjną, do uczestnictwa w której zapraszamy przedsiębiorstwa i instytucje, na warunkach do indywidualnej negocjacji.

Osoby pragnące przygotować referat, uprzejmie prosimy o nadesłanie abstraktu w przedłużonym terminie do końca czerwca 2000r. Z przyjemnością informujemy, że do dnia dzisiejszego zgłoszono 30 referatów naukowo-technicznych. Prolongata terminu zgłoszenia umożliwi wszystkim Kolegom opublikowanie referatu w naszym jubileuszowym tomie „Archiwum Fotogrametrii, Kartografii i Teledetekcji”.

Gotowy tekst referatu w formie cyfrowej, przygotowany wg załączonej instrukcji dla autorów prosimy przesłać na adres e-mailowy (martabor@uci.agh.edu.pl) w nieprzekraczalnym terminie do 2 września 2000r.

Serdecznie zapraszamy wszystkich członków PTFiT oraz Sympatyków tematyki fotogrametrii, teledetekcji i GIS, do udziału w naszym jubileuszowym spotkaniu. Spodziewamy się, że zarówno indywidualne prace Koleżanek i Kolegów, jak i opracowania przygotowane przez firmy i instytucje, będą jak zawsze, bardzo atrakcyjne.

Sesja poświęcona wnioskowi płynącemu z obrad Kongresu ISPRS (Amsterdam 2000) pozwoli wszystkim zapoznać się z najnowszymi światowymi trendami rozwoju naszej dyscypliny. Spodziewamy się też, że spotkania towarzyskie organizowane w ramach sympozjum pozwolą nam na wspólne spędzenie miłych chwil.

Do zobaczenia zatem w Krakowie i Kalwarii Zebrzydowskiej w dniach 27-29 września roku 2000.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

Prof. dr hab. inż. Józef Jachimski Przewodniczący PTFiT

Prof. dr hab. inż. Adam Linsenbarth Przewodniczący Sekcji F/T. Komitetu Geodezji PAN

Prof. dr hab. Janusz Kotlarczyk Przewodniczący Komisji Geoinformatyki PAU

W OBIEKTYWIE GEODETÓW FOTOINFORMACJE

Seminarium w Mielniku

W dniach 11-12 maja 2000r. w Mielniku n/Bugiem odbyło się seminarium nt „Modernizacja terenów wiejskich - doświadczenia w świetle funkcjonowania administracji publicznej po reformie ustrojowej państwa”.

Organizatorami seminarium byli:

Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego. Podlaskie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych. Stowarzyszenie Geodetów Polskich - Oddział białostocki, przy udziale Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego, Starostwa Powiatowego w Siemiatyczach i Urzędu Gminy w Mielniku.

Seminarium związane było z zakończeniem XXV Konkursu Jakości Prac Scalenio-owych, bowiem obiekt scaleniowy Mielnik zajął w tym Konkursie I miejsce.

Zostały wygłoszone 4 referaty oraz odbyła się wycieczka terenowa związana z prezentacją obiektu scaleniowego Mielnik.

Jako imprezy towarzyszące odbyły się: spływ tratwami po Bugu oraz spotkanie przy ognisku.

Czesław Lech



Przemawia Tadeusz Kościuk - Dyrektor Generalny GUGiK. W Prezydium od lewej Panowie: Jerzy Kozłowski - Wiceprezes SGP, Zenon Sielewonowski - starosta siemiatycki, Stanisław Holubowski - geodeta województwa podlaskiego i Leszek Lewoń - v-ce wojewoda podlaski



Uczestnicy obrad



Mikołaj Pańkowski prezentuje obiekt scaleniowy Mielnik, z prawej Henryk Kaczyński i Jerzy Chomiuk.



Uczestnicy seminarium w terenie podczas zwiedzania obiektu scaleniowego Mielnik.



Spływ tratwami po Bugu.

VI MIĘDZYNARODOWE CZESKO-SŁOWACKO-POLSKIE DNI GEODEZJI

Prezydium, od prawej: przemawia Prezes SGP kol. Kazimierz Czarnecki, siedzą: mało widoczny: Prezes Stowarzyszenia Geodetów Czeskich kol. Peter Polak, Prezes Czeskiego GUGiK Pan Jiří Šima, Główny Geodeta Kraju - Polska, kol. Kazimierz Bujakowski, Przewodniczący Stowarzyszenia Geodetów Słowackich kol. Eduard Matak oraz Prezes Słowackiego GUGiK Pan Imrich Hornanský



Delegacja polska zwiedza Pragę



Widok sali obrad



Widok sali obrad



W dniach 24 - 26.05.2000r w czeskiej Pradze odbyły się VI Międzynarodowe Czesko - Słowacko - Polskie Dni Geodezji. Miejszem obrad był nowo wybudowany i oddany do użytku w październiku 1999r bardzo ładny i funkcjonalny budynek Urzędu Katastralnego m. Pragi. Organizatorem imprezy był Český Svaz Geodetů a Kartografů, a nadzór sprawował prezes Ing. Petr Polák. Patronat nad VI Międzynarodowymi Dniami Geodezji objął prezes Czeskiego Urzędu Miernictwa i Katastru Ing. Jiří Šima.

Wśród zaproszonych gości za stołem prezydiąlnym zasiadli prezes Urzędu Geodezie, Kartografie a Katastra Slovenskej Republiky prezes Hornanský Imrich, prezes Słowackiego Stowarzyszenia Geodetów Eduard Matak, oraz ze strony Polskiej Główny Geodeta Kraju Kazimierz Bujakowski oraz prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich Inż. Kazimierz Czarnecki.

Program merytoryczny konferencji poświęcony był następującym tematom:

- Historia, teraźniejszość i przyszłość geodezji w Republice Czeskiej, w Słowacji i w Polsce.
- Państwowe i specjalistyczne sieci geodezyjne.
- Mapy cyfrowe, publiczne systemy informacji o terenie.

Ogromne zainteresowanie konferencją (ok. 250 osób) spowodowało organizatorom pewne utrudnienia, z którymi w krótkim czasie uporali się. Polska delegacja była najliczniejszą i liczyła ok. 140 osób.

Dużą umiejętność posługiwania się czeskim językiem wykazał prezes GUGiK-u p. K. Bujakowski, który to wygłosił słowa powitania i referat w języku czeskim. Następnie z przyjętym polskim obyczajem, że „z pierwszą wizytą odwiedzamy z prezentem” wręczył na ręce p. Šimy Atlas Polski.

Pierwszy dzień konferencji zakończył się wieczornym spacerem po pięknej Pradze. W drugim dniu konferencji, po sesji referatowej podzieleni na mniejsze grupy zwiedzaliśmy organizację i funkcjonowanie poszczególnych referatów Urzędu Katastralnego (kiedy to u nas będzie?),

W godzinach wieczornych wszyscy uczestnicy konferencji spotkali się na imprezie towarzyskiej w restauracji „Na Vlachovce”, gdzie po obejrzeniu występów zespołu folklorystycznego a następnie przy akompaniamencie orkiestry dętej bawiono się do rana. Było to spotkanie w pełni integrujące brat geodezyjną Czech - Słowacji i Polski.

Piątek 26.05. 2000 r. był ostatnim dniem konferencji. Dokonano podsumowania, przekazano wyrazy podziękowania organizatorom i zapewniono, że Międzynarodowe Dni Czesko - Słowacko - Polskie będą kontynuowane a następnie odbędą się w Słowacji, w Bratisławie,

Uczestnik Jan Wojciechowski



Spotkanie koleżeńskie. Toast wznoszą Prezesi Stowarzyszeń geodezyjnych Polski, Czech i Słowacji

Występ zespołu ludowego podczas spotkania koleżeńkiego



WYCIECZKA KRAJOZNAWCZA

Grupa zwiedza zamek, pierwsza z lewej Halinka, jedna z dwóch naszych wycieczkowych solenizantek. Druga Lucyna nie pozwalała się fotografować, twierdzi że nie lubi. Trudno, jej woła i prawo. Ich imieniny 30.VI i 1.VII, oraz wigilie imienin były jedną z podstaw spotkań towarzyskich po kolacji. Obok w żółtej czapce i kurtce Janek Cegła Kierownik wycieczki, Przewodniczący ZO SGP w Kaliszu.



Kanał Elbląsko-Ostródzki - zabytkowa droga wodna. Kanał posiada jedyne na świecie, czynne urządzenie techniczne, jakim są pochylnie na których po szynach przewozi się statki i łodzie. Na zdjęciu urządzenie napędowe wózków poruszających się po szynach.



Na trasie wycieczki (autor pogubił notatki pozwalające zidentyfikować obiekty na fotografiach)



Fragment ekspozycji muzeum we Fromborku. Geodeta zawsze i wszędzie lubi szukać i znajdować mapy. Na zdjęciu M. Bereszyńska z Poznania.

Pobrzeże Kaszubskie, Żuławy, Warmia i Mazury Wschodnie 28 czerwca - 2 lipca 2000

Jako zaproszeni goście z Oddziału Wielkopolskiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Poznaniu wraz z koleżanką Marią Bereszyńską mieliśmy radość i przyjemność uczestniczyć w zorganizowanej przez Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Kaliszu na przełomie czerwca i lipca wycieczce krajoznawczej, dla której organizatorzy przyjęli motto „Cudze chwalicie swego nie znacie”. Było to trafnie dobrane motto do bardzo dobrej imprezy.

W zrealizowanym w sposób, który pozwalał sobie określić jako doskonały, programie wycieczki znalazły się:

STRZELNO - dwa romańskie kościoły, TORUŃ - staromiejski zespół urbanistyczny, CHEŁMNO - średniowieczny zabytkowy zespół staromiejski „polskie Carcassone”, ORP „Błyskawica”, OLIWA - koncert organowy w katedrze, GDAŃSK - zabytki wzdłuż Drogi Królewskiej, FROMBORK - katedra, REJS po Kanale Elbląskim (z Buczyńca do Elbląga), LIDZBARK WARMIŃSKI - zamek biskupów, ŚWIĘTA LIPKA - barokowy zespół pielgrzymkowy, GIERŁOŻ - kwatera Hitlera zw. „Wilczym Szańcem”, MALBORK - zamek krzyżacki.

Kierownikiem wycieczki był Janek Cegła przewodniczący Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Kaliszu, pilotem Pani Irena Grabowska, która czuwając nad całością dla zaprezentowania wymagających szczególnego omówienia obiektów, korzystała z miejscowych wyspecjalizowanych przewodników.

Nie czując się na siłach szerzej zrelacjonować tego wszystkiego co zobaczyłem i czego dowiedziałem się, ograniczam się tu tylko do kolejnego (w imieniu koleżanki M. Bereszyńskiej i własnym) podziękowania za umożliwienie wzięcia w niej udziału, wraz z informacją, że Janek Cegła przygotowuje z koleżankami i kolegami z Stowarzyszenia Geodetów Polskich z Wrocławia i Legnicy kolejną wycieczkę tym razem do zagłębia miedziowego i że zaprosi nas do udziału i organizacji.

Andrzej Dobrzyński
Fotografie autora

Nie samym zwiedzaniem żyje się na wycieczce. Jasiu Cegła, Przewodniczący ZO SGP w Kaliszu, Kierownik wycieczki z dziewczynkami nabierają siły i energii do dalszego zwiedzania.



NIE MA TO JAK NA POŁONINIE

Gdzie pójdziemy?



Odpoczynek na Połoninie Wetlińskiej



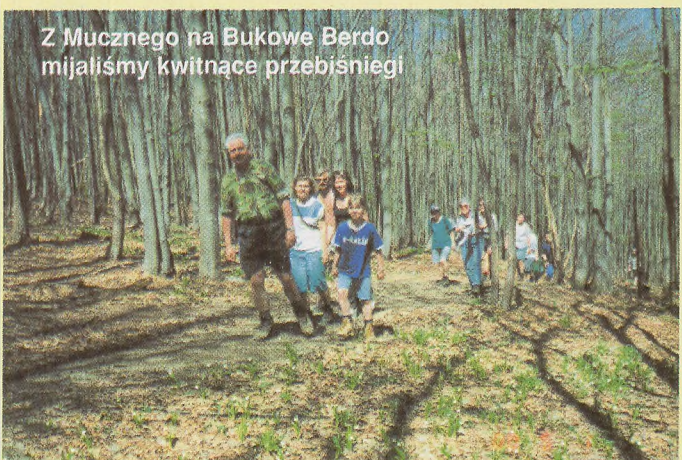
Krótki odpoczynek w drodze na Bukowe Berdo



Wspinaczka na Halicz



Z Mucznego na Bukowe Berdo mijaliśmy kwitnące przebysniegi



SPOTKANIE SENIORÓW

W dniu 14 marca 2000r. odbyło się Spotkanie Seniorów Oddziału łódzkiego z Prezydium Zarządu Oddziału.

Kolejne odmłodzone pokolenie Seniorów z ciekawością wysłuchało informacji o działalności Zarządu Głównego i Oddziału, którą omówili Koledzy: Stanisław Kluska i Piotr Fabijański.

Zebrani żywo interesowali się przedstawionymi zagadnieniami, wskazując na potrzebę utrzymywania częstych kontaktów ze Stowarzyszeniem.

Jerzy Górski



Nie ma to, jak na Poloninie... Wspomnienia z wycieczki w Bieszczady

I znów grupa geodetów z Oddziału Warszawskiego SGP spotkała się na kolejnej wycieczce. Tym razem, wykorzystując długi majowy weekend, pojechała w dniach 29.04.-03.05.2000 w Bieszczady.

Naszą bazę wypadową na wędrowni górskie mieliśmy pensjonat w Cisnej.

Jak zwykle Kol. Zdzisław Dworakowski postarał się o to, aby nasze szlaki turystyczne były zróżnicowane pod względem trudności i długości w ten sposób, by każdy uczestnik wycieczki mógł wybrać sobie trasę dogodną do jego możliwości kondycyjnych.

Pierwszego dnia (30.05.2000) na rozgrzewkę był do przejścia nietrudny szlak "Poloniny Wetlińskiej", rozpoczynający się żółtym szlakiem od Wyżnej Przełęczy (872 m) do schroniska na Wetlinie (1232 m). Dalej czerwonym szlakiem szliśmy przez Poloninę Wetlińską do Przełęczy Orłowicza (1078 m). Widok z Poloniny jest niezmiernie piękny i rozległy. Ponieważ mieliśmy przepiękną słoneczną pogodę i była dobra przejrzystość powietrza, idąc poloniną mogliśmy ujrzeć Pasma Poloniny Caryńskiej, szczyty najbliższego otoczenia i widok na pasmo graniczne. Z Przeł. Orłowicza grupa osób poszła na Smerek (1222 m), ale większa część zeszała z przełęczy żółtym szlakiem do Wetliny (653 m).

Następnego dnia czekała nas dłuższa wędrownia. Rozpoczęła się ona w Mucznem. W latach 1975-1981 mieścił się tu zamknięty ośrodek rządowy. Teraz przerobiony na bazę turystyczno - hotelową stanowi miejsce wypadowe na Bukowe Berdo. Z Mucznego do wyboru do przejścia mieliśmy dwie trasy, dla obu początkowy szlak był taki sam, tj. żółty: Muczne (860 m) - Bukowe Berdo (1311 m) - Krzemień (1335 m). Z przełęczy pod Krzemieniem podzieliliśmy się na dwie grupy:

1. Pierwsza szła dalej niebieskim szlakiem w kierunku na Tarnicę (1346 m), schodząc z niej do Wołosatego. Była to trasa krótsza.

2. Druga była przeznaczona dla bardziej "zaawansowanych" w górskich wędrowniach (tak to określił Kol. Z. Dworakowski). Wiodła czerwonym szlakiem przez Kopę Bukowską (1320 m), Halic (1333 m), Rozspaniec (1280 m) do Wołosatego (ok. 700 m). Jest to przepiękny widokowo szlak, prowadzący trawersami poprzez odkryte, długie i wąskie grzbiety. W trakcie tej wędrowni szliśmy przez trzy pory roku: zimę, wiosnę i lato. Zimą - bo w niektórych fragmentach przechodziliśmy przez pola pokryte śniegiem. Wiosną - bo po drodze mijaliśmy łąki i polany leśne z przepięknymi kwitnącymi przebieśniami, szafirkami i kaczęncami (tak kwitnących kaczęncy nigdzie dotąd nie spotkałam). Lato - zupełnie jak w ciepłych krajach, upalna pogoda powyżej 25° C w cieniu.

Polecam ten szlak do przejścia miłośnikom górskich wędrowni. Urzeka przepiękną panoramą gór.

Zaś wieczorem, usiedliśmy przy wspólnym ognisku. Smażyliśmy kielbaski i śpiewaliśmy piosenki. Niektórzy podziwiali różne konstelacje gwiazd na niebie i poddali się melancholijnemu nastrojowi.

Na ostatni dzień wędrowni (2 maja) Kol. Zdzisław przedstawił dwie propozycje:

Pierwsza - to przejście zielonym szlakiem wiodącym z Przełęczy Wyżniańskiej (855 m) na Małą Rawkę (1271 m), dalej przez Dział (1150 m) do Wetliny (653 m).

Druga - bardzo długa trasa (ok. 7 godz.). Od Przełęczy Wyżniańskiej do Małej Rawki niebieskim szlakiem, dalej żółtym do Wielkiej Rawki (1304 m) Z Wielkiej Rawki niebieskim na Krzemieniec (1221 m) zwany również z węgierską Kremenaros. Stąd dalej na zachód pasmem granicznym, wiodącym czerwonym szlakiem przez Kamienną (1201 m), Hrubki (1186 m), Czeretę (1072), Przeł. Pod Czeretem (905 m), Borsuk (991 m), Czolo (1159 m) na trzywierzchołkowy szczyt Rabich Skół (1199 m). Następnie zejście zielonym szlakiem przez Paportną (1193 m), Jawornik (1021 m) do Wetliny (653 m).

Jak się można domyślać, tylko niewielka grupa wybrała tę drugą propozycję. Na pójście tą trasą zdecydowało tylko dziesięć osób (w tym autorka). Naszą wędrownię zaczęliśmy niebieskim szlakiem z Przeł. Wyżniańskiej. Lesistym stokiem z połogów Wierchu Wyżniańskiego (914 m) podeszliśmy na Małą Rawkę (1271 m). Z Małej Rawki przez płytą przełęcz podchodzimy pod kopulasty szczyt Wielkiej Rawki (1304 m). Jest to jeden z najbardziej widokowych punktów w Bieszczadach. Na szczycie wiał bardzo silny, zimny wiatr i czuliśmy się na nim niczym dmuchawce. Pokonując wiatr, trawersując zbocza wzniesień dotarliśmy do Krzemienia. Ze szczytu schodzimy grzbietem, tuż za nim osiągamy słup graniczny, przy którym zbiegają się granice trzech państw: Polski, Ukrainy i Słowacji. Odtąd idąc dalej grzbietem granicznym (czerwony szlak) będziemy mieli po południowej stronie granicę Słowacji. Poprzez niewielkie wzniesienia schodzimy wzdłuż grzbietu na najeżony głazami szczyt Kamienną. W dalszym ciągu ścieżka wiedzie grzbietem na niedaleki szczyt Hrubki i męcząco schodzi na Czeretę. Schodzimy w obniżenie Przełęczy pod Czeretem i czeka nas 300 m podejścia na Rabie Skoły. Po drodze idąc przez wspaniały jaworowy las mijamy stoki Borsuka i wchodzimy na wierzchołek Czolo. Pokonując niewielkie wzniesienia dochodzimy do głównego wierzchołka Rabiej Skoły. Po tak długiej, bo trwającej przeszło sześć godzin wędrowni, robimy krótki 15-minutowy odpoczynek, aby zdążyć zejść o czasie do Wetliny. Pozostaje nam jedynie zejść zielonym szlakiem. Pokonując dość strome zejście przez zarośnięty las (do pokonania 500 m różnicy wysokości), mijając po drodze szczytową poloninę Paportnej i szczyt Jawornika schodzimy do doliny Beskidnika. Zmęczeni, ale pełni satysfakcji z dokonanego wyczynu, docieramy do Wetliny na parking przy kościele.

Tu witają nas okłaskami, oczekujący na nasz powrót z trasy, pozostali uczestnicy wycieczki. Byliśmy wzruszeni takim ciepłym powitaniem naszej grupki piechurów. Trzeba przyznać, że była to długa, żmudna i dość trudna do przejścia trasa. Jednakże dostarcza wielu wrażeń i polecam ją wszystkim tym, którym nie straszą trudności górskiej wędrowni.

W ostatnim dniu wycieczki, w drodze powrotnej do Warszawy, zatrzymaliśmy się w Komańczy aby obejrzeć klasztor ss. Nazaretanek. W klasztorze obejrzeliśmy izbę pamięci kardynała Stefana Wyszyńskiego, który internowany przez władze komunistyczne przebywał tu w odosobnieniu w latach 1955-56. Przed klasztorem znajduje się pomnik kard. Wyszyńskiego.

I znów nie pozostało nam nic innego, jak cierpliwie czekać na następną wycieczkę. W takim razie do miłego zobaczenia we wrześniu, na stokach Piłska w Korbielowie.

Tekst i zdjęcie: Ewa Sawicka

Stanisław PACHUTA

Warszawa, dnia 5 czerwca 2000 r.

Przewodniczący Rady Naukowej Muzeum Techniki

WKŁAD POLAKÓW DO ROZWOJU TECHNIKI W XX WIEKU

5 czerwca 1998 roku w dniu Święta Muzeum Techniki Rada Naukowa wraz z Dyrekcją Muzeum Techniki na uroczystym posiedzeniu podjęła jednomyślnie uchwałę, zorganizowania w ostatnim roku tego stulecia konferencję naukową, poświęconą podsumowaniu osiągnięć Polaków w kraju i poza jego granicami w dziedzinie techniki. Postanowiono, że organizacją tej konferencji zajmie się Zespół pracowników Muzeum Techniki i Rada Naukowa pod ogólnym kierownictwem Dyrektora Muzeum Pana inż. Jerzego JASIUKA.

Organizatorzy w pierwszej kolejności opracowali plan pracy mający na celu przygotowanie tematyki konferencji oraz sposobu jego realizacji. W ciągu tych dwóch lat dobrano odpowiednich autorów referatów i przeprowadzono wstępne seminaria, na których zapoznano się z treścią przygotowanych opracowań a w rzeczowej i konstruktywnej dyskusji przyjęto ostateczne wersje referatów, które zostaną wygłoszone na ogólnopolskiej konferencji naukowej.

Na wspólnym posiedzeniu Rady Naukowej i Dyrekcji Muzeum Techniki w dniu 23 lutego 2000 r. podjęto ostateczne decyzje dotyczące organizacji tej konferencji. Konferencja odbędzie się w dniu 5 czerwca 2000 r., w dniu tradycyjnego Święta Muzeum Techniki a co ciekawsze w dniu tym przypada bowiem 125 rocznica zatwierdzenia statutu pierwszego w Warszawie muzeum typu technicznego.

Postanowiono wystąpić z prośbą do Pana Prezydenta RP Aleksandra KWAŚNIEWSKIEGO o przyjęcie patronatu honorowego nad organizowaną konferencją. Prośba Dyrektora Muzeum Techniki i Przewodniczącego Rady Naukowej Muzeum, została przez Pana Prezydenta przyjęta - w załączeniu treść listu Pana Prezydenta w tej sprawie.

Postanowiono również powołać Komitet Honorowy. W skład Prezydium tego Komitetu weszli: Prezes Polskiej Akademii Nauk - prof. dr hab. n. med. Mirosław MOSSAKOWSKI, Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo Technicznych NOT - prof. dr hab. inż. Andrzej ZIELIŃSKI, Prezes Akademii Inżynierskiej w Polsce - prof. dr hab. inż. Eugeniusz BUDNY oraz Prezydent m. st. Warszawy - Paweł PISKORSKI. Członkami Komitetu Honorowego zostali koledzy przewodniczący 23 z spośród 35 należących do FSNT NOT Stowarzyszeń Naukowo Technicznych: Marek BAKUŁA (SITPNIG), Kazimierz CZARNECKI (SGP), Andrzej JAGIEŁŁO (SPP), Władysław KÓŁECZKO (PZSWIR), Jerzy KROPIWNIKI (SITPChem), Stanisław KUŚ (PZITB), Ewa MANKIEWICZ CUDNY (TKT), Witold MICHAŁOWSKI (PSBR), Zdzisław MIKULSKI (PTHT), Piotr PASCHALIS (SITLID), Tadeusz PUCHAŁKA (POLSPAR), Kazimierz RAJZER (SIMP), Marek ROMAN (PZITS), Tadeusz ROMANOWICZ (PROPAK), Jan SIUTA (PTIE), Wiesław STAROWICZ (SITK), Józef S. SUCHY (STOP), Anna SZCZOCARZ (PTChD), Bogdan TATAROWSKI (OSPPIISA), Stanisław TYSZKIEWICZ (SITSpoz), Ignacy WALL (SITO), Jan WOJTYSIAK (SWP), Tadeusz ZYGADŁOWICZ (SITG).

Konferencja odbyła się w głównej auli Muzeum Techniki w której przygotowano ekspozycję przedstawiającą istotne osiągnięcia polskich inżynierów i techników, będące w posiadaniu Muzeum Techniki.

Zaproszenia do wzięcia udziału w konferencji wysłano do 250 osób reprezentujących polski Świat Nauki i Techniki.

Uczestników konferencji powitał Przewodniczący Rady Naukowej Muzeum Techniki kol. Stanisław PACHUTA, który w swym wystąpieniu powiedział:

Szanowni członkowie Komitetu Honorowego!

Szanowni uczestnicy konferencji, Panie i Panowie!

Drodzy goście!

Witam Was serdecznie i gorąco w dniu Święta Muzeum Techniki przypadającego właśnie dziś 5 czerwca. W dniu tym zorganizowaliśmy konferencję, którą mam zaszczyt i przyjemność otworzyć.

Dyrektor Muzeum Techniki i Rada Naukowa Muzeum podejmując inicjatywę zorganizowania dzisiejszej konferencji kierowali się przede wszystkim dążeniem do pogłębienia wiedzy o polskim dorobku w dziedzinie techniki oraz upowszechnienia tej wiedzy.

Istnieje bowiem w świadomości społecznej naszego narodu pewnego rodzaju biała plama dotycząca tradycji techniki i technologii. Tradycje sztuki i literatury, nie mówiąc już o tradycjach wojskowych są znane, kultywowane, o tradycjach technicznych tak niestety powiedzieć nie można.

Mało kto wie, że to właśnie Polak, Kazimierz PRÓSZYŃSKI był wynalazcą pierwszej w świecie, ręcznej kamery filmowej, podobnie, że inżynier Roman RIEGER, rodem ze Lwowa, skonstruował pierwsze urządzenie mechaniczne do transportu urobku w kopalniach węgla, że profesor Tadeusz BANACHIEWICZ z Krakowa, opracował i wdrożył wspinalną metodę "krakowianów" pozwalającą dokonywać szybko obliczeń geodezyjno - astronomicznych oraz szeroko stosowaną na całym prawie świecie w rachunku wyrównawczym, wreszcie, że twórcą koncepcji słynnego pojazdu księżycowego, którego używali astronauta w czasie penetracji Srebrnego Globu był profesor Mieczysław BEKKER, pracujący od czasów II wojny światowej poza granicami kraju

Oto przykłady wkładu Polaków do rozwoju techniki w XX wieku, przykłady reprezentujące dorobek, o którym nawet specjaliści historycy myśli technicznej nie wszystko wiedzą.

Jest więc głównym celem tej konferencji rozszerzenie wiedzy o wkładzie Polaków do rozwoju techniki w XX wieku, a równolegle popularyzacja tej wiedzy. Zbliżający się koniec stulecia stanowi bardzo dobrą okazję do takiego spojrzenia wstecz, dobrą i zarazem pożyteczną, również w aspekcie naszych narodowych aspiracji do współudziału w budowaniu europejskiej jedności. Do tego budowania bowiem każdy naród, ceniąc dorobek innych, powinien wnieść również swój własny, aby był wyraźnym składnikiem wspólnej tradycji. Zaniedbania byłyby tu fatalne i spowodowałyby nas Polaków do pozycji ubożego krewnego.

Przygotowania do inaugurowanej konferencji "Wkład Polaków do rozwoju techniki w XX wieku" rozpoczęły się dokładnie dwa lata temu i objęły serię seminariów poświęconych dorobkowi polskiemu w poszczególnych dziedzinach techniki. Wygłaszane w dniu dzisiejszym referaty są więc w większości wsparte dyskusjami fachowymi w czasie tych seminariów.

Panie, Panowie! Chciałbym podziękować wszystkim, którzy wzięli udział w przygotowaniach do tej konferencji i wsparli ideę jej zorganizowania.

Serdecznie dziękuję w szczególności Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Aleksandrowi KWAŚNIEWSKIEMU, że zechciał przyjąć patronat nad konferencją.

Dziękuję członkom Komitetu Honorowego, że wsparli swoim autorytetem naszą inicjatywę, dziękuję referentom za trud przygotowania wystąpień, dziękuję członkom Rady Naukowej Muzeum Techniki za jakże wartościowe współdziałanie w pracach przygotowawczych.

Serdecznie dziękuję wszystkim pracownikom Muzeum Techniki za poniesiony trud w przygotowaniu i zorganizowaniu dzisiejszej konferencji a szczególnie Panu Dyrektorowi Muzeum inż. Jerzemu JASIUKOWI za jego osobisty wkład w zabezpieczenie naukowe, merytoryczne i techniczne naszej imprezy. Był On zaangażowany sercem i duszą przez prawie dwa lata w działalność komitetu organizacyjnego konferencji.

Na zakończenie swego wystąpienia chciałbym uprzejmie powiadomić uczestników konferencji, że wszystkie referaty zostaną opublikowane w materiałach po konferencyjnych i zostaną przesłane Wam w nieco późniejszym terminie.

Konferencję "Wkład Polaków do rozwoju techniki w XX wieku" uważam za rozpoczętą.

W wystąpieniach powitalnych zabrali głos; Prezes FSNT NOT prof. dr hab. inż. Andrzej ZIELIŃSKI, Członek Prezydium PAN prof. dr hab. inż. Bogdan NEY oraz Prezes Akademii Inżynierskiej w Polsce prof. dr hab. inż. Eugeniusz BUDNY, którzy podkreślili znaczenie konferencji oraz cele dla których została zorganizowana. Życzili uczestnikom konferencji owocnych obrad oraz miłego pobytu w Warszawie a zwłaszcza w salach wystawowych Muzeum Techniki.

W części referatowej na trzech sesjach, którym przewodniczyli kolejno prezes Rady Naukowej MT - prof. dr hab. inż. Stanisław PACHUTA, wiceprezes RN - minister mgr inż. Wiktor OBOLEWICZ i wiceprezes RN - Prezes Honorowy SEP mgr inż. Jacek SZPOTAŃSKI, wygłoszono następujące referaty:

- Mgr inż. Andrzej GLASS - "Wkład Polaków do rozwoju techniki lotniczej";
- Prof. dr hab. Iwo POLLO - "Wkład Polaków do rozwoju technologii chemicznej";
- Prof. dr hab. inż. Zdzisław MIKULSKI - "Wkład Polaków do rozwoju hydrotechniki i gospodarki wodnej";
- Prof. dr hab. inż. Adam LINSNBARTH - "Wkład Polaków do rozwoju fotogrametrii";
- Mgr inż. Jerzy MALARA - "Wzbogacenie teorii i praktyki górnictwa";
- Prof. dr hab. inż. Stefan ZEMŁA - "Wkład Polaków do rozwoju techniki metalurgicznej";
- Mgr Piotr ZARZYCKI - "Wkład Polaków do rozwoju techniki wojskowej w I połowie XX wieku";
- Inż. Ryszard PAC - "Wkład Polaków do rozwoju elektroniki"

Po wygłoszeniu każdego referatu oraz w części przewidzianej na dyskusję zadawano referującym pytania względnie w dyskusji uzupełniano przedstawione osiągnięcia. W dyskusji zabrało głos ponad 25 dyskutantów. Podsumowania dyskusji dokonał niezwykle wnikliwie Dyrektor Muzeum Techniki p. inż. Jerzy JASIUK, serdecznie podziękował autorom referatów, za trud przygotowania wysoko ocenionych materiałów, dyskutantom za rzeczowe oraz życzliwe uwagi i spostrzeżenia, które będą wykorzystane przy opracowaniu materiałów po konferencyjnych, a uczestnikom za tak liczną obecność w czasie konferencji.

Poinformował również, że materiały po konferencyjne zawierające wszystkie referaty i wystąpienia, zostaną opracowane w najbliższym czasie i będą wysłane pocztą do wszystkich uczestników dzisiejszej konferencji. Jeszcze raz dziękując wszystkim zamknął dzisiejszą konferencję.

St. Pachuta

Pan

prof. Stanisław Pachuta

Przewodniczący Rady Naukowej

Muzeum Techniki

Warszawa, 7 czerwca 2000 roku

Szanowny Panie Profesorze,

Uprzejmie informuję, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Pan Aleksander Kwaśniewski, objął honorowym patronatem konferencję naukową na temat wkładu Polaków do rozwoju techniki XX wieku. Nie bez znaczenia dla rangi tej konferencji pozostaje fakt, że jest ona organizowana przez Muzeum Techniki w 125. rocznicę zatwierdzenia statutu pierwszego w Warszawie muzeum o tym profilu.

Pan Prezydent w pełni podziela przekonanie Pana Profesora i Dyrektora Jerzego Jasiuka, że podsumowanie dorobku naszych naukowców w dziedzinie techniki właśnie teraz, w okresie, gdy pretendujemy do uściślenia naszych związków z Unią Europejską, jest bardzo potrzebne. Tym bardziej, że mamy w tej dziedzinie osiągnięcia o światowym znaczeniu.

Organizatorom konferencji Pan Prezydent życzy powodzenia w jak najlepszym spełnieniu zamierzonych zadań.

Marek Ungier Sekretarz Stanu
Szef Gabinetu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

JUBILEUSZ 40-LECIA STUDIÓW GEODEZYJNYCH W AKADEMII ROLNICZEJ WE WROCŁAWIU

W dniach 18-20 maja 2000 r. odbywały się uroczystości powołania i utworzenia przed czterdziestu laty studiów geodezyjnych w Akademii Rolniczej we Wrocławiu. W lutym 1960 roku, Departament Studiów Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego powołuje doc. dr hab. Romana HLIBOWICKIEGO - profesora Politechniki Wrocławskiej, na organizatora Oddziału Geodezji Urzędów Rolnych we wrocławskiej Wyższej Szkole Rolniczej istniejącej już od 1951 r. Zarządzeniem Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 7 maja 1960 r. zostaje powołany Oddział Geodezji Urzędów Rolnych przy Wydziale Melioracji Wodnych WSR we Wrocławiu. Wszystkie prace organizacyjne ukończono tak by 1 października 1960 r. rozpocząć działalność szkoleniową - dydaktyczną na specjalności geodezyjnej. Strukturę organizacyjną tego Oddziału tworzyły wówczas istniejące już na tym Wydziale Katedry:

Geodezji, kierowanej przez doc. dr inż. Romana Hlibowickiego i Matematyki, kierowaną przez z-cę prof. dr Rudolfa Hohenberga oraz trzy nowo utworzone katedry: Fotogrametrii, Geodezji Wyższej i Geodezyjnych Urzędów Rolnych.

Aktualnie w 2000 roku kształcenie w zakresie geodezji i kartografii w Akademii Rolniczej we Wrocławiu prowadzi dwie jednostki: Katedra Geodezji i Fotogrametrii pod kierownictwem p. prof. Ewy Krzywickiej - Blum z trzema zakładami: Geodezji Gospodarczej - kierowany przez dr inż. Stanisława Serafina, Fotogrametrii i Kartografii - kierowany przez prof. dr hab. inż. Ewę Krzywicką - Blum oraz Geodezji Wyższej i Obliczeń Geodezyjnych - kierowany przez prof. dr hab. inż. Stefana Caconia. W Katedrze tej zatrudnionych jest 27 pracowników naukowo - dydaktycznych i dydaktycznych /w tym 5 profesorów i 18 doktorów/ oraz ponadto 8 pracowników inżynierii technicznych. Katedra Planowania i Urządzania Terenów Wiejskich pod kierownictwem p. prof. dr hab. inż. Zofii Więckowicz, z dwoma zakładami: Geodezyjnych Urzędów Rolnych - kierowany przez dr inż. Ryszarda Malinę oraz Planowania Przestrzennego i Kształtowania Środowiska - kierowany przez prof. dr hab. inż. Zofię Więckowicz. W Katedrze tej zatrudnionych jest 15 pracowników naukowo dydaktycznych i dydaktycznych /w tym 1 profesor oraz 9 doktorów/ oraz ponadto 3 pracowników inżynierii - technicznych.

W ramach uroczystości jubileuszowych odbyły się następujące imprezy:

- nadanie tytułu doktora honoris causa profesorowi Lubomirowi Włodzimierzowi BARANOWI z Uniwersytetu Warmińskiego - Mazurskiego w Olsztynie; /Uroczystość tą opisać w oddzielnym opracowaniu/;
- odsłonięcie tablicy pamiątkowej profesora Romana HLIBOWICKIEGO oraz nadanie Jego imienia sali wykładowej IIG w gmachu Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska Akademii Rolniczej we Wrocławiu;
- konferencja naukowo - techniczna na temat: "Aktualne problemy geodezji i kartografii"
- zjazd absolwentów specjalności geodezyjnej Akademii Rolniczej z lat 1960 - 1999.

Uroczystości rozpoczęły się w dniu 18 maja 2000 r. o godz. 11.00 w przepięknej Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego przy Placu Uniwersyteckim 1. Nadmienić należy, że budynek ten był kiedyś siedzibą klasztoru a wzmiankowana aula była kaplicą tegoż klasztoru. Otwarcia uroczystości dokonał Rektor Akademii Rolniczej prof. dr hab. Tadeusz SZULC, który w obszernym wystąpieniu przedstawił najważniejsze osiągnięcia specjalności geodezyjnej oraz powitał członków Komitetu Honorowego Jubileuszu 40-lecia Studiów Geodezyjnych w Akademii Rolniczej we Wrocławiu w osobach: Prof. Tadeusz SZULC - Rektor Akademii Rolniczej we Wrocławiu, Prof. Andrzej DRABIŃSKI - Dziekan Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska Akademii Rolniczej we Wrocławiu, Prof. Marek URBAN Emerytowany profesor Akademii Rolniczej we Wrocławiu, Artur BALAZS - Minister Rolnictwa RP, Kazimierz BUJAKOWSKI - Główny Geodeta Kraju, Jan WASZKIEWICZ - Marszałek Województwa Dolnośląskiego, Witold KROCHMAL - Wojewoda Dolnośląski, Prof. Michał ODLANICKI - POCZOBUTT - Honorowy Przewodniczący Komitetu Geodezji Polskiej Akademii Nauk, Prof. Bogdan NEY - Przewodniczący Komitetu Geodezji PAN, Prof. Józef BELUCH - Dziekan Wydziału Geodezji i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo - Hutniczej w Krakowie, Prof. Zenon PIJANOWSKI - Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji Akademii Rolniczej w Krakowie, Prof. Piotr SKŁODOWSKI - Dziekan Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, Prof. Ryszard ŻRÓBEK - Dziekan Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Warmińskiego - Mazurskiego w Olsztynie, Prof. Kazimierz CZARNECKI - Prezes Zarządu Głównego SGP, Prof. Stanisław PACHUTA - Przewodniczący Gremium N-T ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce, Konstanty PIETRASZKO - Prezes Zrzeszenia Absolwentów Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska Akademii Rolniczej we Wrocławiu.

Szczególnie serdecznie zostali powitani przewodniczący delegacji zagranicznych uczelni: Prof. Hans PELZER z Uniwersytetu Technicznego w Hanowerze, Prof. Siegfried MEIER z Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie, Prof. Zdenek NEVOSAD z Politechniki w Brnie, oraz Prof. Juris SKUJANS z Łotewskiego Uniwersytetu Rolniczego w Jelgawie.

Ponadto powitano drogich gości w osobach: Prof. Ryszarda GRECKIEGO - rektora Uniwersytetu Warmińskiego Mazurskiego w Olsztynie, Prof. Andrzeja FELSKIEGO - prorektora Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, prof. Jerzego ŚWIĄTKA - rektora Politechniki Wrocławskiej, Prof. Jerzego MROZIKA - rektora Akademii Muzycznej z Wrocławia, Prof. Zdzisława ZAGROBELNEGO - rektora Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, Prof. Andrzeja BANACHOWICZA - Dziekana Wydziału Nawigacji Wyższej Szkoły Morskiej w Szczecinie, Prof. Janusza ZIELIŃSKIEGO - z Centrum Badań Kosmicznych PAN, Prof. Andrzeja SAS UHRYNOWSKIEGO z Instytutu Geodezji i Kartografii, Prof. Andrzeja MAKOWSKIEGO - Przewodniczącego Komitetu Narodowego Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej, Dr Joannę BAC BRONOWICZ - Przewodniczącą Stowarzyszenia Kartografów Polskich.

Szczególnie serdecznie powitano p. Marię HLIBOWICKĄ - małżonkę prof. Romana Hlibowickiego oraz emerytowanego profesora AR we Wrocławiu - współzałożyciela kierunku studiów "Geodezja Urzędów Rolnych" na tej uczelni - prof. dr hab. inż. dr h. c. Marka URBANA.

Kolejnym punktem uroczystego spotkania było nadanie tytułu doktora honoris causa profesorowi Lubomirowi Włodzimierzowi BARANOWI. Tą część uroczystości opisać w odrębnym artykule.

W części referatowej inauguracji uroczystości jubileuszowych zebrani wysłuchali referatu p. profesor Zofii WIĘCKOWICZ p.t. "40 lat studiów geodezyjnych w Akademii Rolniczej we Wrocławiu" oraz referatu przygotowanego przez prof. Stefana CACONIA p. t. "Profesor Roman Hlibowicki - organizator studiów geodezyjnych w Akademii Rolniczej we Wrocławiu"

Referaty te zostały opublikowane w specjalnym wydawnictwie wydanym z okazji tego pięknego jubileuszu. W materiałach tych znajdują się wykazy pracowników z całego okresu 40 lecia Katedr: Geodezji i Fotogrametrii, Planowania i Urządzania Terenów Wiejskich oraz Matematyki. Ponadto w materiałach tych znajdują się wykazy imienne wszystkich absolwentów z lat 1960-2000, studiów stacjonarnych oraz studiów zaocznych na kierunkach: Geodezja Urzędów Rolnych oraz Geodezja i Kartografia w Akademii Rolniczej we Wrocławiu

Z materiałów tych dowiedzieliśmy się, że tą doniosłą uroczystość jubileuszową przygotował wspaniały Komitet Organizacyjny w składzie: prof. Ewa Krzywicka Blum - przewodnicząca, prof. Stefan Cacoń, Ryszard Deszcz, i prof. Zofia Więckowicz jako wiceprzewodniczący, Andrzej Borkowski - sekretarz oraz członkowie: Wojciech Dach i Stanisław Rogowski. Należą się im serdeczne słowa uznania i wyrazy podziękowania, które składam w imieniu uczestników i swoim osobiste.

Kończąc część uroczystego otwarcia jubileuszu wypełnili wystąpienia zaproszonych gości oraz uczestników spotkania. Głos zabrała prawie 50 osób, które składały na ręce J.M. Rektora Akademii Rolniczej prof. Tadeusza SZULCA, Dziekana Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska prof. Andrzeja Drabińskiego i Przewodniczącej Komitetu Organizacyjnego Jubileuszu prof. Ewy Krzywickiej Blum, serdeczne gratulacje z okazji przedstawionych osiągnięć w okresie ubiegłego 40 lecia oraz wiele życzeń na przyszłość dla wszystkich pracowników naukowo badawczych, dydaktycznych i personelu inżynierii - technicznego specjalności Geodezja i Kartografia Akademii Rolniczej we Wrocławiu.

Bezpośrednio po zakończeniu uroczystości inaugurujących 40-lecie studiów geodezyjnych w gmachu Melioracji i Inżynierii Środowiska przy Placu Grunwaldzkim 24 odbyło się odsłonięcie tablicy i nadanie imienia profesora Romana Hlibowickiego sali wykładowej IIG. Aktu odsłonięcia tablicy pamiątkowej dokonała małżonka pana profesora pani Maria Hlibowicka w towarzystwie J.M. Rektora AR, Dziekana Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska, kierownictwa komórek naukowych specjalności geodezja i kartografia prof. Ewy Krzywickiej - Blum, prof. Zofii Więckowicz i prof. Stefana Caconia oraz bardzo licznej gromady zaproszonych gości.

W godzinach popołudniowych 18 maja br. odbyło się otwarcie konferencji naukowo - technicznej pt. "Aktualne problemy Geodezji i Kartografii". I przeprowadzono pierwszą sesję planarną na której wygłoszono 6 referatów naukowych. Drugi dzień spotkania - 19 maja przeznaczony był na kontynuację konferencji. Obrady odbywały się w 4 sekcjach naukowych dotyczących problemów: Geodezji współczesnej, Kartografii i Fotogrametrii,

Geodezji w gospodarce przestrzennej oraz Geodezji inżyniersko - przemysłowej. Wygłoszono łącznie 46 referatów.

Równolegle z konferencją naukowo - techniczną zorganizowano wystawę nowoczesnego sprzętu geodezyjnego i oprogramowania komputerowego, a dla wystawców w ramach konferencji przeznaczono czas na tzw. sesję wystawców w czasie której zareklamowano poszczególne stoiska wystawy.

Drugi i trzeci dzień jubileuszowego spotkania przeznaczono na Zjazd Absolwentów specjalności geodezyjnej Akademii Rolniczej we Wrocławiu. W ramach zjazdu 19 maja o godzinie 16.00 odprawiono Mszę św. w Duszpasterstwie Akademickim w intencji zmarłych profesorów, zlokalizowanym w kościele p. w. Św. Wawrzyńca przy ul. Bujwida, natomiast

o godz. 19.00 tegoż dnia odbyło się tradycyjne w takich okolicznościach spotkanie towarzyskie absolwentów w stołówce Domu Studenckiego "Dwudziestolatka" przy ul. Piastowskiej 1/7, które upłynęło w miłej serdecznej i koleżeńskiej atmosferze. Drugi dzień Zjazdu Koleżeńskiego spożytkowano na Spotkanie z władzami Wydziału i i nauczycielami akademickimi oraz uroczyste, otwarte posiedzenie Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Obydwie te imprezy zorganizowano w Auditorium im. prof. dr Stanisława Baca (IIM) w gmachu macierzystego Wydziału.

Stanisław Pachuta

Warszawa, 31 maja 2000 r.

Dyskusje - polemiki.

W 28 numerze „Wiadomości” z maja br. zamieściliśmy list naszego czytelnika z Legnicy w sprawie cen na usługi geodezyjne. Poniżej zamieszczamy głos w dyskusji nadesłany przez inż. Krzysztofa Filipowskiego z Poznania, dotyczący problemów poruszonych przez Kolegę z Legnicy.

Nieśmiały głos w dyskusji inżyniera geodety z uprawnieniami nr 3552 prowadzącego firmę i zatrudniającego 4 pracowników.

Dziwię się nieznanym podstawowym zasad ekonomicznym tj. popytu i podaży w artykule kolegi Jerzego Szyszko z Oddziału SGP w Legnicy w „Wiadomościach” z maja 2000.

Ceny uzależnione są od ilości robót (popyt), a zdecydowanie od ilości geodetów uprawnionych na rynku pracy (podaż).

My geodeci uprawnieni nie mamy żadnego wpływu i na jedno i na drugie.

W całej Unii Europejskiej jest ok. 22 000 geodetów z uprawnieniami, a u nas ok. 17 000.

Rozwiązaniem byłby Samorząd w formie Geodezyjnej Izby Gospodarczej z pełnymi uprawnieniami wydawania, egzaminowania i odbierania uprawnień zawodowych. Przynależność do Samorządu Gospodarczego winna być obligatoryjna. Porównanie kolegi Jerzego Szyszko naszego zawodu do adwokatów i notariuszy miałoby uzasadnienie tylko wtedy, gdybyśmy byli tak zorganizowani jak oni. Samorządy w tych zawodach limitują ilość notariuszy i adwokatów, a aplikacje to nie marny egzamin na uprawnienia lecz normalne studia po wyższej uczelni. Aplikacje są płatne i to niemało, lecz wpływy finansowe wzbogacają w/w samorządy. Komisja egzaminacyjna wyznaczana przez Ministerstwo to wielkie nieporozumienie. W zawodzie geodety nie warto podnosić kwalifikacji, ponieważ technik otrzyma wcześniej uprawnienia zawodowe niż inżynier. Studia trwają przecież 5 lat plus praktyka zawodowa. „Konkurencja to my sami” racja. Nie boimy się konkurencji gdy wszystkie podmioty gospodarcze mają równy start w przetargach, a co dzieje się na rynku sami widzimy. Pracownicy Ośrodków Dokumentacji, geodeci gminni, urzędnicy w powiatach to konkurencja nieetyczna.

Nieporozumieniem w gospodarce rynkowej jest także WBGiTR dla którego nieznane są przetargi na roboty geodezyjne.

Zmiana w przepisach to zadanie dla urzędników, a kto podcina gałąź na której siedzi? Jedyna nadzieja w wejściu naszego kraju do Unii Europejskiej i dostosowaniu naszych przepisów do standardów unijnych.

Z poważaniem

W. KRZYSZTOF FILIPKOWSKI
GEODETA UPRAWNIONY

Otwieramy dyskusję na temat Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej.

Uprzejmie prosimy o przesyłanie swoich spostrzeżeń w omawianej sprawie. Wszelkie listy zostaną zamieszczone na łamach „Wiadomości”.

Próba dyskusji o Ośrodkach Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej

Spotkania oficjalne lub koleżeńskie zawsze wywołują dyskusję na temat Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej. Nigdy nie kończy się ona sensownymi wnioskami, a tylko narzekaniami na brak sensownych przepisów, ujednoliciącej obsługę w Ośrodkach oraz na osoby tam pracujące.

Obecnie każdy Ośrodek kieruje się własnymi niepisаныmi prawami, ponieważ instrukcję 0-4 wyprzedziło życie. Z własnych obserwacji wnoszę że pomimo tych ułomności Ośrodek może być przyjazny geodecie pod warunkiem, że pracują tam kompetentni pracownicy a kierownictwo stwarza warunki dla miłej i spokojnej obsługi nas petentów.

Aby nie być gołosłownym przedstawiam taki przyjazny Ośrodek którym jest Powiatowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Ostrowcu Świętokrzyskim. Pracują tam przemiłe Panie: Ewa Olekszyk, Grażyna Kramek, Halina Wierbiłowicz oraz Szełowa Irena Wójcicka, które załatwiają zgłaszających się kolegów geodetów w sposób miły, szybki i kulturalny, a stwierdzam to po blisko rocznej obserwacji, w którym to czasie nie spotkałem się z krytyczną uwagą załatwianych tu kolegów. Można pogratulować takiego Zespołu Geodecie Powiatowemu Andrzejowi Kolczudzie. Ośrodek ten tym bardziej może być wzorem, ponieważ działa on w trudnych warunkach lokalowych, co jak się okazuje nie ma przełożenia na gorszą obsługę interesantów. Jestem przekonany że tych kilka słów pochwał im nie zaszkodzi, a umocni ich w dalszej niezbyt lokalowo komfortowej pracy.

Jestem przekonany że nie jest to jedyny tak dobrze pracujący Ośrodek w Polsce. Niestety są również Ośrodki nieprzyjazne geodetom i nie tylko, gdzie interesanci są traktowani lekceważąco, gdzie odsyłani są „na różne terminy... najczęściej 10-dniowe” tłumacząc że pracownicy Ośrodka są przepracowani, a tak najczęściej nie jest.

Proponuję aby tą sprawą zajął się bardzo energicznie Klub Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej działający przy Z. G. SGP. Wspólnie z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii należałoby dokonać próby ujednolicenia przepisów obowiązujących w Ośrodkach, wydania wreszcie spójnej instrukcji i innych przepisów wykonawczych a także konieczne jest wywołanie rywalizacji pomiędzy ośrodkami w obsłudze interesantów. Jestem zdania że nie obniży to jakości składanych robót, przeciwnie może zmobilizować wykonawców do podniesienia jakości opracowań.

Stanisław Górczyński członek ZG SGP

pieczęć instytucji

**Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w
Kaliszu ul. Rumińskiego 2 62-800 Kalisz**

KARTA ZGŁOSZENIA UCZESTNICTWA

**W IX KALISKIEJ KONFERENCJI Z CYKLU KATASTER NIERUCHOMOŚCI NA TEMAT „KATASTER NIERUCHOMOŚCI W ADMINISTROWANIU I ZARZĄDZANIU PRZESTRZENIĄ”
Kalisz 28-30 wrzesień 2000 r /Centrum Kultury i Sztuki ul. Łazienna 6/**

Imię i nazwisko

Tytuł, stopień naukowy i zawodowy

Adres do korespondencji

Kod. Miejscowość ulica nr

Telefon fax e-mail

Rachunek proszę wystawić na

Kod. Miejscowość ulica nr

REGION NIP

Oplatę za udział w konferencji w kwocie 550 zł (dla osoby towarzyszącej w kwocie 200 zł) należy dokonać do dnia 10 września 2000 r. na konto Stowarzyszenia Geodetów Polskich Oddział w Kaliszu, Wielkopolski Bank Kredytowy Oddział w Kaliszu nr 10801079-572855-27006-801000 z dopiskiem „KATASTER 2000”.

.....
podpis osoby zgłoszonej.....
podpis głównego księgowego.....
podpis kierownika jednostki delegującej

KOMUNIKAT

„KATASTER NIERUCHOMOŚCI W ADMINISTROWANIU I ZARZĄDZANIU PRZESTRZENIĄ”

to kolejna IX konferencja naukowo - techniczna z cyklu „KATASTER NIERUCHOMOŚCI” która odbędzie się w Kaliszu w dniach **28-30 września b.r.** Konferencja organizowana jest przez **Stowarzyszenie Geodetów Polskich (Główną Komisję ds. Katastru Nieruchomości, Oddział SGP w Kaliszu i Kaliskie Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych** przy współpracy Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komitetu Geodezji Sekcji Informacji i Gospodarki Przestrzennej Polskiej Akademii Nauk i Związku Powiatów Polskich.

Organizatorzy konferencji pragną zwrócić uwagę na fakt, że kataster oprócz obecnie pełnionej funkcji powinien w ramach systemu informacji o terenie zawierać również elementy potrzebne czy wręcz niezbędne w administrowaniu i zarządzaniu przestrzenią. Sądymy, że referaty przygotowywane przez referentów znających bardzo dobrze problemy związane z tworzeniem zasobów nieruchomości i ich gospodarowaniem, zajmujących się problemami nabywania nieruchomości pod inwestycje, zarządzaniem kryzysowym, ochroną danych osobowych, budową strategii małych ojczyzn, gospodarką przestrzenną, rozwojem informacji w administracji publicznej, ochroną gruntów rolnych, leśnych oraz wód, potrzebą wprowadzenia do katastru informacji o sieciach uzbrojenia technicznego, budową wielofunkcyjnego rejestru gospodarstw rolnych dla potrzeb zintegrowanego systemu administrowania i kontroli pozwolą spojrzeć na kataster nieruchomości podobnie jak na księgi wieczyste. Chodzi tutaj o rękojmię wiary publicznej katastru nieruchomości. Przedstawiony zostanie też stan prac nad Systemem Katastralnym w Polsce i zasady finansowania prac związanych z realizacją Katastru nieruchomości oraz na przykładzie województwa pomorskiego w jaki sposób budowany jest system katastralny i jak wygląda jego współpraca z innymi systemami. Przewidziane są również referaty związane z tematyką konferencji z Holandii, Czech i Słowacji. Będzie zatem możliwość porównania jak problemy objęte tematyką konferencji wyglądają w innych państwach.

Szczegółowy program otrzymają osoby zgłoszone na konferencję,

Koszt uczestnictwa w konferencji wynosi 550 zł a dla osób towarzyszących nie biorących udziału w obradach konferencji 200 zł. Wpłaty należy dokonać do **10 września 2000 r.** na konto **Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Kaliszu WBK 0/Kalisz Nr 10901128-2046-128-00-0** Kwota ta obejmuje koszty udziału w konferencji, koszty materiałów konferencyjnych, oraz koszty organizacyjne ale nie obejmuje kosztów delegacji i zakwaterowania. Informujemy, że zarezerwowaliśmy noclegi w hotelach ORBIS PROSNA, DPT NOT, U BOGDANA i w DOMU STUDENTA.

Organizatorzy tradycyjnie organizują wystawę prac związanych z tematyką konferencji i komercyjną połączoną z możliwością sprzedaży wydawnictw, sprzętu i oprogramowań. Wszystkich zainteresowanych **zapraszamy** do udziału w wystawie.

Obrady konferencji odbywać się będą w **CENTRUM KULTURY I SZTUKI w Kaliszu przy ul. Łazienną 6,**

Wyjaśnień w sprawie organizacji Konferencji udzielać będą:

Stanisław Cegielski - przewodniczący komitetu organizacyjnego

- tel /062/ 765-75-03

Prof, dr hab. Andrzej Hopfer - sekretarz naukowy - tel. /089/ 523-34-73

Wiesława Walczak - sekretarz organizacyjny

-tel. /062/ 725-42-56, /0604/ 215-514. fax 725-34-23

email: powiatk@polbox.com

Bartłomiej Niewiadomski - komisarz wystawy

- tel. /062/ 765-75-42, fax: /062/ 765-75-44

Wiesław Makiewicz - sprawy finansowe

- tel. /062/ 767-10-80, 767-10-89

INFORMACJE:

1. Opłata konferencyjna obejmuje: koszt uczestnictwa, koszty organizacyjne i materiały konferencyjne.

2. Opłata dla osób towarzyszących obejmuje tylko koszty organizacyjne.

3. Opłata nie obejmuje kosztów delegacji i zakwaterowania.

4. Noclegi zostały zarezerwowane:

* w **HOTELU ORBIS „PROSNA”** - pokoje w standardzie

/ul. Górnośląska 53-55/

podwyższonym

- pozostałe pokoje

- 1 osobowy

- 2 osobowy

- 1 osobowy

- 2 osobowy

- Apartament

- pokój 2 osobowy z łazienką

- pokój 2 osobowy bez łazienki

- pokój 1 osobowy z łazienką

- pokój 1 osobowy bez łazienki

- pokój 2 osobowy z łazienką

- pokój 2 osobowy bez łazienki

- w pokoju 2 osobowym

- w pokoju 3 osobowym

- 200 zł

- 250 zł /za pokój/

- 170 zł

- 220 zł /za pokój/

- 180 zł

- 120 zł /za pokój - na życzenie 3 osobowy/

- 80 zł /za pokój/

- 123 zł

- 53 zł

- 139 zł /za pokój/

- 86 zł /za pokój/

- 27 zł od osoby

- 23 zł od osoby

* w **DOMU PRACY TWÓRCZEJ „NOT”**

/Tłokinia Kościelna k/Kalisza/

/6 km od centrum Kalisza - własny samochód/

* w **HOTELU „U BOGDANA”**

/ul. Legionów 15-17/

/standard średni/

/ilość pokoi 1 osobowych z łazienkami w pokojach ograniczona/

* w **DOMU STUDENCKIM**

/niski standard, wspólna łazienka na kondygnacji/

Uwaga • rezerwacji pokoi w hotelach dokonuje tylko organizator konferencji wg kolejności zgłoszeń,

• w hotelu „PROSNA” i DPT „NOT” w opłacie za pobyt uwzględnia koszt śniadań

5. Proszę o rezerwację noclegów w hotelu:

HOTEL	NOCLEGI						
	w dniach				w pokojach		
	27/29	28/29	29/30	30/1	1 osobowym	2 osobowym	3 osobowym
ORBIS „PROSNA”							nie
DPT „NOT”							
„U BOGDANA”							nie
„STUDENCKI”					nie		

podpis osoby zgłoszonej na konferencję

prosimy wypełnić odpowiednie rubryki

Sprostowanie:

Serdecznie przepraszamy za błędy w druku nazw i nazwiska osób i firm będących sponsorami XXII edycji Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej w Gdańsku

8. **dyr. Marek FRYT** „NADIR” Zakład Usług Geodezyjno-Projektowych w Sierakowicach

13. **dyr. Henryk LENARTOWICZ** - „NADIR” Przedsiębiorstwo Usługowe w Gdańsku

25. **dyr. Ryszard RUS** - Trójmiejskie Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne „ArGeo” - Gdynia

Wydawca „Wiadomości”: Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich, 00-043 Warszawa, ul. Czackiego 3/5, tel. (0-22) 826-87-51.

Skład: „STUDIO KOM” s.c., Białystok, Malmeda 3, tel./fax (0-85) 744-58-66.

Druk: Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne S-ka z o.o. w Białymstoku, **Nakład:** 4000 egz.